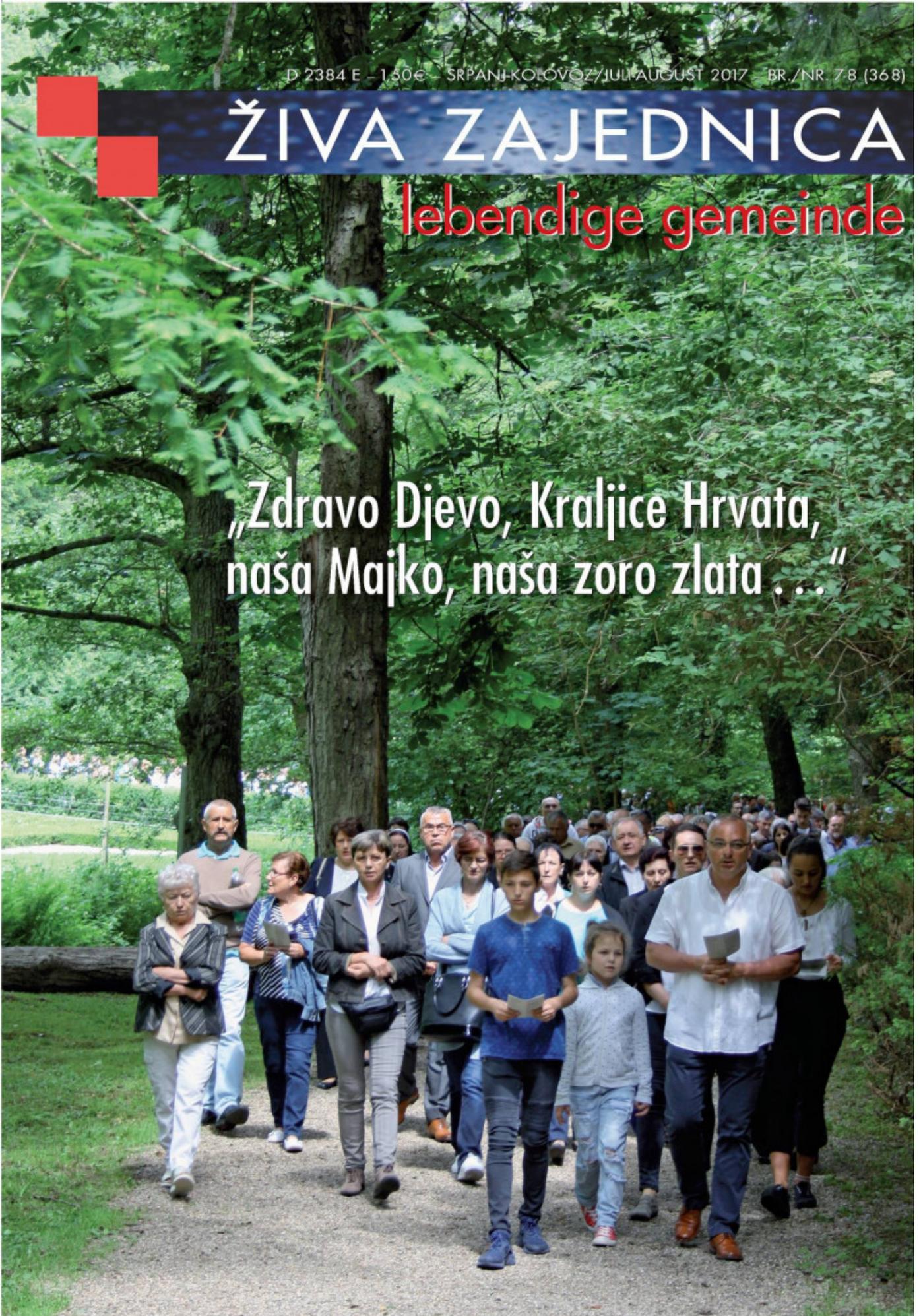

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

„Zdravo Djevo, Kraljice Hrvata,
naša Majko, naša zoro zlata ...“

Naslovnica:
Detalji s hrvatskog hodočašća u Marienthal;
snimio: A. Polegubić

ZIVA ZAJEDNICA lebendige gemeinde

List hrvatskih katoličkih zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der kroatischen katholischen Gemeinden in Deutschland
www.zivazajednica.de

60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42 d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824

E-Mail:
zivazajednica@kroatenseelsorge.de
delegatur@kroatenseelsorge.de

Izdavač/Herausgeber:
Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:
Pfr. Ivica Komadina

Glavni urednik/Chefredakteur:
Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:
Pfr. Ivica Komadina, Željka Čolić,
Stjepan Herceg, Kristina Kovačević,
Marija Lovrić-Holenda,
dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkić,
P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout &
Bildbearbeitung:
Ljubica Markovica-Baban

Tisak/Druck:
DENONA d.o.o., Zagreb

Godišnja pretplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: € 16,-
za ostale europske zemlje: € 22,-
za prekomorske zemlje: € 35,-

Bankverbindung:
VDD/Kroatenseelsorge in Deutschland
IBAN:
DE03 7509 0300 0006 4989 73
SWIFT-BIC: GENODEF1M05

Zadnja stranica:
Rijeka Krka nedaleko od Visovca;
snimio: A. Polegubić

HODOČAŠĆA

LURD

Hodočašće Hrvata iz zapadne Europe

U ove se godine veliki broj hrvatskih katoličkih misija (HKM) i zajednica iz zapadne Europe, od kojih ponajviše iz Njemačke i Švicarske, o svetkovini Uzašašća odazvalo na hodočašće u Gospino svetište Lurd u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda i Hrvatske katoličke župe (HKZ) Frankfurt am Main. Na svetkovinu Uzašašća, u četvrtak 25. svibnja u 18.15 sv. misu u bazilici sv. Pija X. predvodio je i propovijedao voditelj HKM Offenbach am main fra Tomislav Dukić. U petak 26. svibnja u 8 sati sv. misu u bazilici sv. Krunice predvodio je i propovijedao voditelj HKM Graubünden (Trimmis) u

Švicarskoj fra Ante Medić. U 10.15 sati bio je put križa na brdu kalvarije uz svetište, a od 13.30 do 15.00 sati ispovijed i sat klanjanja u bazilici sv. Krunice. U procesiji sa svijećama u svetištu molilo se i pjevalo i na hrvatskom jeziku. U subotu 27. svibnja u 7.30 sati sv. misu pred Gospinom špiljom predvodio je i propovijedao voditelj HKM Mülheim a.d. Ruhr i HKM Duisburg fra Vidan Mišković. Na kraju hodočašća u ime organizatora župnik HKZ Frankfurt am Main fra Željko Čurković zahvalio je svima na odazivu na hodočašće te ih je pozvao u Lurd i sljedeće godine o Uzašašću. ■

ZWIEFALTEN

Tiedeset sedmo hrvatsko hodočašće

Na blagdan Presvetoga Trojstva, u nedjelju 11. lipnja, hrvatski vjernici hrvatskih katoličkih zajednica (HKZ) biskupije Rotenburg-Stuttgart sa svojim u voditeljima i dušobrižnicima tradicionalno hodočastili u marijansko svetište Rodenja Blažene Djevice Marije u Zwielfalten. Svečanu misu predvodio je vojni ordinarij u R. Hrvatskoj mons. Jure Bogdan u koncelebraciji s još dvadesetak svećenika, izaslanikom rottenburško-stuttgartske biskupa Gebharda Fürsta dekanom Paulom Hildebrandom i mjesnim župnikom

Paulom Zellerom. Domaćin hodočašća i suorganizator bio je voditelj HKZ-a Reutlingen, Mezingen i Tübingen vlč. Ante Kutleša. Liturgijsko pjevanje predvodio je zbor HKZ Stuttgart-centar, a nakon mise zajedničko druženje, uz prigodni tamburaški program, nastavilo se u šatoru. Slijedilo je klanjanje pred Presvetim uz završni blagoslov. Meditaciju za tu prigodu pripremio je dušobrižnik u HKZ Stuttgart-centar fra Mijo Šabić, a za pomirenje s Bogom u ispovijedi vjernicima je na raspolaganju bilo petnaestak svećenika. **IKA**

U OVOM BROJU

● INTERVJU: mons. Vlado Košić

Potrebno je
ostati u
domovini
i kada je teško

str.

6

● MARIENTHAL, NEVIGES I HILDESHEIM

Hrvati u
Gospinim
svetištima

str.

8

● TJELESNA DJELA MILOSRDA

Putnika
primiti

str.

12

IZ CRKVE U SVIJETU

Od ateistkinje do blaženice

Mističarka Itala Mela proglašena blaženicom.

4

IZ CRKVE U DOMOVINI

Moli za domovinu Hrvatsku!

Posebno molimo za naše obitelji i za hrvatsku Domovinu, u zahvalnosti prema svima koji su se u prošlosti, a posebno u Domovinskom ratu, za nju žrtvovali, kazao je kardinal Josip Bozanić.

5

DJEČJI KUTAK

Dubrovnik – hrvatski biser

22

MLADI I MEDIJI

„Djeca medija“ poručuju: Može se!

Društvo za komunikacijsku i medijsku kulturu iz Zagreba dobitnik je posebne nagrade međunarodnog žirija.

23

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

Pfr. I. Komadina: Muttersprache

13

„Helmut Kohl je iznio priznanje Hrvatske na svojim leđima, uz pomoć ministra vanjskih poslova Hansa Dietricha Genschera.“

Kancelare, hvala!

Papa Franjo je uputio brzojav u povodu smrti bivšeg njemačkog kancelara Helmuta Kohla, koji je preminuo 16. lipnja, u 87. godini života, prenijela je IKA. U brzojavu je Sveti Otac izrazio sućut ožalošćenoj obitelji i čitavom njemačkom narodu koji tuguje zbog smrti „kancelara jedinstva“. Kohl je bio bio na čelu CDU-a 25 godina, od 1973. do 1998., a njemački kancelar u razdoblju od 1982. do 1998. godine, upravljajući procesom ujedinjenja SR Njemačke s Njemačkom Demokratskom Republikom. Papa Franjo je istaknuo da je Kohl bio veliki državnik i uvjereni Europljanin te se kao kancelar zalagao kako za dobro njemačkog naroda tako i za europske susjede. Papa Franjo primio je 17. lipnja u Apostolskoj palači u Vatikanu u audijenciju kancelarku SR Njemačke Angelu Merkel. Tijekom razgovora posebno su se spomenuli Helmuta Kohla, kao i njegova neumornog rada u korist ponovnog ujedinjenja Njemačke i Europe. I Hrvati ga se sjećaju sa zahvalnošću nikad ne zaboravljajući njegov veliki doprinos u postupku međunarodnog priznanja Republike Hrvatske kao i njegovoj nesebičnoj potpori na putu

Hrvatske prema europskim integracijama. „Kohl je iznio priznanje Hrvatske na svojim leđima, uz pomoć ministra vanjskih poslova Hansa Dietricha Genschera.“ „Hrvatska je moja stara ljubav“, izjavio je 2011. Predsjednica R. Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović izrazila je njemačkom predsjedniku Franku-Walteru Steinmeieru sućut u povodu smrti Helmuta Kohla u kojoj se ističe: „Molim Vas, u ime građana Republike Hrvatske i u svoje osobno ime, primite izraze naše duboke i iskrene sućuti. Gospodin Helmut Kohl bio je veliki prijatelj Hrvatske i u trenutcima nastanka hrvatske države bio je među prvim državniciima koji su to i predano pokazivali, ne samo riječima, već i djelima. Njegovu ulogu i neumornu potporu Republici Hrvatskoj u postupku osamostaljenja i međunarodnog priznanja kao i na njezinom putu prema europskim integracijama, građani Republike Hrvatske trajno će pamtiti i biti zahvalni. Poštovani gospodine Predsjedniče, molim Vas da izraze naše sućuti prenesete obitelji preminulog gospodina Kohla i cijelom njemačkom narodu.“

Hvala, kancelare Kohl!

Urednik

Iz delegatove Poruke

Materinski jezik

Snažni ekumenski signal bio je kad je papa Franjo 30. listopada 2016. u južno-švedskom Lundu u povodu 500. obljetnice Reformacije zajedno s Luteranskim svjetskim savezom slavio Službu Božju. Sam Papa je taj posjet označio povijesnim. Dan nakon toga, na Dan reformacije 2016., slavilo se u Berlinu otvorenje Godine reformacije sa Službom Božjom u crkvi Blažene Djevice Marije, a potom i s prigodnim svečanim činom. Tadašnji biskup Mainza i dugogodišnji predsjednik Njemačke biskupske konferencije kardinal Karl Lehmann bio je pritom kao prvi katolik odlikovan Medaљom Martina Luthera od Evangeličke Crkve u Njemačkoj. Dana 4. lipnja ove godine Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung objavio je članak Christiana Feldmanna, njemačkog novinara i autora. Studirao je teologiju i sociologiju u Regen-

sburgu. Od 1985. Feldmann je slobodni književnik koji je objavio više biografija klasičnih svetaca i mislilaca iz kršćanstva i židovstva. Njegov članak pod nazivom „Najgenijalniji tvorac jezika svih vremena“ nosi podnaslov: „Mnoge izrečice koji danas rabimo, potječu od Martina Luthera“. Luther je preveo i Bibliju kao nitko ranije. Svojim jezikom postavio je temelj za zajedničku njemačku svijest. Posebno je nastojao jezik Sv. pisma i literature približiti narodu. Pritom mu je uzor njegov prijevod Biblije. Tako se Lutherova Biblija proširila među narodom te se s uspjehom Reformacije uvelike razvijalo i tiskarstvo. Neka Godina reformacije i nama bude poticaj, kako bismo Bibliju u našem hrvatskom materinskom jeziku svakodnevno čitali i dublje uronili u njezine tekstove.

Vaš

Vlč. Ivica Komadina, delegat

Od ateistkinje do blaženice

Bog nas uvijek traži prvi, prvi nas čeka, prvi nas ljubi, kazao je papa Franjo govoreći o novoj blaženici Itali Mela nakon molitve Angelusa na Trgu svetoga Petra u Rimu 11. lipnja – na svetkovinu Presvetoga Trojstva.

Itala Mela, mističarka, duboko vezana uz Fuci (Federazione universitari cattolici italiani – Savez talijanskih katoličkih sveučilištaraca, prva je stanovnica Spezije uzdignuta na čast oltara u subotu 10. lipnja. Kako nije mogla ući u klauzuru zbog zdravstvenih razloga, postala je benediktinska oblatica. Ovo proglašenje blaženom šalje više snažnih poruka. Prva je da Bog i po „krivim crtama ravno piše“, jer je nova blaženica bila – ateistkinja koja se obratila. A druga poruka – koju je u propovijedi izrekao kardinal Angelo Amato – odnosi se na laike i njihovu važnu ulogu u Crkvi. „Preko blažene Itale Mele Crkva šalje poruku povjerenja u mogućnost da laici ne samo da mogu u potpunosti živjeti kršćansku svetost, nego da mogu biti stvaratelji i protagonisti kulturne i duhovne obnove društva. Svijet treba svetih laika, koji će društvo obogaćivati dragocjenim plodovima dobrote, bratstva i ljubavi“, rekao je kardinal Amato s kojim su na misi suslavili kardinal Angelo Bagnasco i još 13 (nad)biskupa, a o čemu je izvijestio talijanski katolički dnevnik „L'Avvenire“ i drugi mediji. Treću važnu poruku u svom je članku u spomenutom dnevniku izrekao novinar Egidio Banti: proglašenje blaženom Itale Mele „također predstavlja crkvenu potvrdu povijesne vrijednosti koja je (bila) stvarno važna u Italiji 20. stoljeća: a to je vrijednost pokreta koji su nastali na tragu Katoličke akcije, posebno za katoličke sveučilištarce i inteligenciju“. U Italijancima je životu – kako je napisano u spisima koji su prikupljeni za njezino proglašenje blaženom – ističe se njezino ljudsko i duhovno odrastanje u okružju Sveučilišnog talijanskoga katoličkog saveza (Fuci). Nije slučajno što je papa Pavao VI, koji je bio duhovni asistent Fucija, kada je u siječnju 1965. primio tadašnje biskupa Spezije mons. Giuseppea Stellu, preporučio da što prije započne proces za njezino proglašenje blaženom i svetom. Papa Pavao VI. blaženim je proglašen prije tri godine. Sada je na red došla Itala Mela, ta mlada djevojka iz vodstva Fucija (bila je naci-

onalni savjetnik za sjeverozapadnu Italiju), koja je bila krhko zdravlja, ali je pokazivala natprosječnu inteligenciju i duboku duhovnost koju su prepoznavali svi oko nje. Ne treba zaboraviti da je djelovala u godinama kada je na vlasti bio fašistički režim, u Italiji koja je srljala u tragediju Drugoga svjetskog rata. Katolički lai-

četvrti i peti zavjet koji su bili vezani upravo uz njezin posebni odnos s Presvetim Trojstvom. Učinila je sve da se u njezinom rodnom gradu otvori samostan Marinasco (danas Castellazzo), ali je poslije rata prihvatila poziv svoga biskupa Stelle da preuzme brigu za katoličke intelektualce. Odmah je shvatila, kao prava mističarka, da nijedan društveni ni politički angažman ne može dati ploda bez duhovne i moralne pripreme. Upravo je u tu pripremu uložila sve svoje snage, ne štedeći ionako krhko zdravlje, pa je umrla sa samo 52 godine, 29. travnja 1957. Talijanska ju je Crkva na svome Nacionalnom crkvenom kongresu 2006. izabrala među „svjedoke 20. stoljeća“ koji govore i mogu govoriti i našem vremenu, a svojim primjerom mogu biti usmjerenje za svakodnevni vjernički život. Njezini zemni ostaci od 1983. počivaju u kripti katedrale Krista Kralja u Speziji.

Slika: www.dielcampa.net

Nova blaženica mističarka Itala Mela

kat uočio je da ima moralnu i povijesnu obvezu pripreme buduće upravljačke „klase“, čim se zemlja oslobodi i postane demokratska. U prvim su redovima bili upravo katolički sveučilištarci i inteligencija koji su na skupu u Calmadoliju 1943. već pripremili društveni i gospodarski program kojega će preuzeti Demokratska stranka (Democrazia cristiana). No, Itala je znala da je njezin put drugačiji: mistična askeza koju je spoznala tijekom videnja 1928. godine u mjestu Pontremoli (Lunigiana), gdje je tada bila učiteljica: bilo je to „trojstveno“ videnje, tj. mistično sjedinjenje s Presvetim Trojstvom kojemu će posvetiti svoja razmišljanja i tekstove velike teološke vrijednosti, koje je koristio papa Pio XII. u svojoj enciklici „Mystici corporis“. Kako nije mogla ući u samostan zbog zdravstvenih razloga, postala je benediktinska oblatica s imenom Marija od Presvetoga Trojstva, te je trima tradicionalnim redovničkim zavjetima siromaštva, poslušnosti i čistoće dodala i

Odrasla je daleko od vjere

I papa Franjo, nakon molitve Angelusa na Trgu svetoga Petra u Rimu 11. lipnja – na svetkovinu Presvetoga Trojstva – progovorio je o toj novoj blaženici. „Odrasla je u obitelji koja je bila daleko od vjere, u mladosti je govorila da je ateistkinja, ali se obratila nakon snažnoga duhovnog iskustva. Djelovala je među katoličkim sveučilištarcima; potom je postala benediktinka oblatica (nije mogla stupiti u klauzuru zbog zdravstvenih poteškoća), te prošla mističnim putem usredotočenim na otajstvo Presvetoga Trojstva, koje slavimo posebno danas. Svjedočanstvo nove blaženice neka nas potakne, tijekom naših dana, da misao često usmjerimo Bogu Ocu, Sinu i Duhu Svetome koji stanuje u ćeliji našega srca.“ Bl. Itala Mela prva je blaženica biskupije Spezia-Sarzana-Brugnato. Kao redovnica oblatica, kao što smo je spomenuto, dobila je ime Marija od Presvetoga Trojstva, a blaženom je proglašena nakon priznavanja čuda po njezinom zagovoru. Naime, djevojčica Erminia Bertoli,

Nastavak na str. 24

Moli za domovinu Hrvatsku!

Posebno molimo za naše obitelji i za hrvatsku Domovinu, u zahvalnosti prema svima koji su se u prošlosti, a posebno u Domovinskome ratu, za nju žrtvovali – kazao je kardinal Bozanić.

U Nacionalnom svetištu sv. Josipa u Karlovcu proslavljena je 330. obljetnice izbora svetog Josipa za zaštitnika Hrvatske, te i središnja proslava Godine svetog Josipa u Zagrebačkoj nadbiskupiji. Euharistijsko slavlje u koncelebraciji s umirovljenim vojnim biskupom Jurjem Jezerincem te više od stotinu svećenika predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Posebno je istaknuo da se moli za obitelji i za hrvatsku Domovinu, u zahvalnosti prema svima koji su se u prošlosti, a posebno u Domovinskome ratu, za nju žrtvovali.

Proslava sv. Vida bila je u Rijeci pontifikalnom sv. misom uz dodjelu Medalja sv. Vida zaslužnim vjernicima laicima, a sv. misu je predvodio nadbiskup Ivan Devčić. Misno slavlje na talijanskom jeziku predvodio je tršćanski biskup u miru mons. Eugenio Ravignani, dok je svečanu procesiju od katedrale sv. Vida, ulicama grada do Trga riječke rezolucije euharistijsko slavlje predvodio gospičko-senjski biskup Zdenko Križić.

Diljem domovine proslavljen je omiljeni svetac, koji se slavi u hrvatskome narodu sv. Ante Padovanski. U mnogim svetištima od Humca kod Ljubuskoga do Zagreba, misnim slavljinama i devetnici sudjelovali su brojni vjernici, posebice oni koji su se zavjetovali sv. Antunu Padovanskome. Slavlje u prigodi proslave blagdana sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu u Zagrebu predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Uoči blagdana sv. Antuna održan je festival kršćanskog kazališta.

Sjednica članova Vijeća HBK za život i obitelj s biskupijskim povjerenicima za pastoral braka i obitelji održana je u Zagrebu pod predsjedanjem predsjednika Vijeća biskupa Mate Uzinića. Tom prigodom predstavljene su pastoralne smjernice pojedinih biskupskih konferencija koje je Dikasterij za laike, obitelj i život uzeo kao dobre primjere. Voditelj

Ureda HBK za život i obitelj dr. Petar Krešimir Hodžić i član Vijeća don Roko Glasnović kao predstavnici HBK sudjelovali su na pripremnoj konferenciji za Svjetski susret obitelji 2018. koja će se održati u Dublinu u Irskoj od 21. do 28. kolovoza 2018. godine pod geslom „Evangelje života – radost za svijet“.

U sklopu proslave 330. obljetnice proglašenja sv. Josipa zaštitnikom Hrvatske u Karlovcu je održan svečani mimohod

Na kapitolu Hrvatske kapucinske provincije pod predsjedanjem generalnog vikara kapucinskog Reda fra Štefana Kožuha, izabrana je nova uprava. Tako je provincijala na ponovno izabran fra Jure Šarčević, a za provincijalnog vikara fra Goran Rukavina.

Na provincijskom kapitolu Hrvatske karmelske provincije izabrano je novo vodstvo, a službu provincijala će i dalje obavljati o. Srećko Rimac. Za prvog savjetnika izabran je o. Petar Janjić.

Ugovori i sporazumi

Sporazum o suradnji između Dječje bolnice Srebrnjak i Medubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu potpisan je u prostorijama Dječje bolnice Srebrnjak. Na svečanosti potpisivanja Sporazuma sudjelovali su predstavnici domaćina predvođeni dr. Borom Nogašom, ravnateljem DB Srebrnjak, te odgovarajući sjemeništa predvođeni rektorom preč. Matijom Pavlakovićem.

Vlada RH je na svojoj sjednici donijela je odluku da se palača Skočibušić daruje Splitsko-makarskoj nadbiskupiji za potrebe otvaranja Riznice sa-

kralne umjetnosti. Na temelju odluke Vlade Republike Hrvatske splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić i ministar državne imovine dr. Goran Marić potpisali su ugovor u palači Skočibušić na Peristilu u Splitu.

Članovi Hrvatskoga katoličkog društva medicinskih sestara i tehničara u sklopu svog godišnjeg hodočašća posjetili su Dubrovnik. Oko 160 članova iz cijele Hrvatske, među kojima su bili i članovi dubrovačkog ogranka sudjelovali su na misi koju je predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić.

Zaštitnik Sisačke biskupije i Grada Siska svečano je proslavljen misnim slavljem u bazilici sv. Kvirina koje je predvodio vojni ordinarij Jure Bogdan u zajedništvu s domaćim biskupom Vladom Košićem, bjelovarsko-krizevačkim biskupom Vjekoslavom Huzjakom, vladikom grkokatoličke

krizevačke eparhije Nikolom Kekićem, pomoćnim biskupima zagrebačkim Ivanom Šaškom i Mijom Gorskim, rektorom bazilike mons. Zdravkom Novakom i sedamdesetak svećenika.

Hrvatsko društvo katoličkih novinara priredilo je proslavu Svjetskog dana sredstava društvenih komunikacija, a tom prigodom uručene su nagrade. Nagradu za životno djelo dobio je fra Gabrijel Mioč, a godišnje nagrade Augustin Bašić i Ksenija Abramović.

Pedeseti put vozačnici su se okupili na brežuljku iznad Krapine u svetištu Majke Božje Jeruzalemske na Trškom Vrhu na blagoslovu vozača, putnika i automobila te molitvi za sigurnost u prometu. Uoči početka turističke sezone to najstarije hrvatsko molitveno-blagoslovno okupljanje vozača i motornih vozila privuklo je vjernike iz Zagreba i sjeverne Hrvatske, a organizira ga Glas Koncila.

Prvo hodočašće svećenika Banjolučke biskupije u zagrebačku prvostolnicu na grob bl. Alojzija Stepinca i u Krašić predvodili su biskup banjolučki mons. Franjo Komarica i pomoćni biskup mons. Marko Semren. **A.O.**

RAZGOVOR SA SISAČKIM BISKUPOM MONS. DR. VLADOM KOŠIĆEM

Potrebno je ostati u domovini i kada je teško

Sisački biskup mons. dr. sc. Vlado Košić rođen je 20. svibnja 1959. godine u Varaždinu, od oca Ivana i majke Marte rođene Dombaj. Odrastao je u obiteljskom domu u Družbincu, župa Petrijanec, gdje je završio i osnovnu školu. Maturirao je 1978. na Interdijecezanskoj srednjoj školi za spremanje svećenika u Zagrebu na Šalati. Teologiju je studirao na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu gdje je diplomirao 1985., magistrirao u specijalizaciji dogmatske teologije 1989., a 1997. godine obranio doktorsku disertaciju pod naslovom „Teolog Franjo Ksaver Pejačević (1707.–1781.) – značajke“. Promoviran je u doktora teoloških znanosti na Sveučilištu u Zagrebu 28. studenog 1997. godine. Za svećenika Zagrebačke nadbiskupije zaređen je 1985. godine. Službovao je kao župni vikar u Karlovcu (Dubovac) i u Zagrebu (Špansko). Od 1990. do 1995. godine vršio je službu upravitelja župe Hrastovica, a od 1992. do 1995. i upravitelja župe Petrinja. Od 1995. godine predaje kao asistent pri katedri dogmatske teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Sveti Otac Ivan Pavao II. imenovao ga je pomoćnim zagre-

Srećno: A. Pollegubčić

bačkim biskupom 29. prosinca 1998., a za biskupa je zaređen 6. veljače 1999. godine u zagrebačkoj katedrali. Papa Benedikt XVI. imenovao ga je sisačkim biskupom 5. prosinca 2009. godine. U službu je uveden na svečanoj euharistiji u sisačkoj prvostolnici 6. veljače 2010. godine. U Hrvatskoj biskupskoj konferenciji obnaša službu predsjednika Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog i člana Bskupske komisije HBK za dijalog sa SPC.

„Komunizam je umro, ali ne počiva u miru“

Živa zajednica: Od 2010. ste na čelu Sisačke biskupije. Što biste posebno izdvojili iz Vašeg dosadašnjeg upravljanja biskupijom?

Biskup Vlado Košić: Vrijeme mi je ovih sedam i pol godina brzo proteklo, a dogodilo se puno toga. Ako trebam nabrojiti neke naše projekte, istaknuo bih sljedeće: 2011. održan je kod nas simpozij „Antiquam fidem“ o Sisačkoj biskupiji; 2012. Sisačka biskupija bila je domaćin Susreta hrvatske katoličke mladeži; 2013. bili smo domaćini i suorganizatori Šestog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa; 2015. imali smo ma-

riološki simpozij koji smo organizirali zajedno s Hrvatskim mariološkim institutom na temu „Štovanje Bogorodice u Sisačkoj biskupiji“ (zbornik radova predstaviti ćemo ove godine u prosincu), a prošle 2016. godine promoviran je i film „Sisačka Majka milosrđa“ te je u našoj biskupiji održan susret hrvatskih misionara, a ove 2017. godine bili smo domaćini državnog natjecanja iz vjeronauka (u Topuskom) i međunarodnog simpozija hrvatskih teologa i filozofa, a na jesen u Sisku će se održati međunarodni simpozij crkvenih pravika. Od institucija osnovali smo 2010. Caritas Sisačke biskupije i uredili zgradu Caritasa s javnom kuhinjom, u kojoj se dnevno prehranjuje oko 160 koris-

nika; 2012. je osnovan Stolni Kaptol Svetog Križa u Sisku i imenovano 12 kanonika; te je godine završena i obnova Velikog Kaptola u Sisku a u veljači 2013. u njemu je počeo raditi Biskupijski ordinarijat; 2015. završili smo obnovu gotičke templarske crkve Uznesenja BDM u Gori; prošle 2016. godine obnovili smo vanjsku fasadu zgrade biskupijskog muzeja, a sada obnavljamo zgradu blizu Katedrale koju smo namijenili za Svećenički dom; također se dovršava vanjski dio gradnje nove crkve Preobraženja Gospodnjega u Petrinji. Bogu hvala, imamo od početka samostalnog života biskupije 12 novih zaređenih svećenika, ove godine bit će zaređena dvojica mladomisnika,

a imamo i 10 dijecezanskih bogoslova i 13 sjemeništara. Sve nas to ispunja nadom i zahvalnošću Bogu.

Živa zajednica: Kakvo je stanje Hrvatskoj i u Crkvi u Hrvatskoj prema Vašem mišljenju?

Biskup Vlado Košić: Ja sam optimist. Vjerujem da će Bog uvijek voditi Crkvu svojim Svetim Duhom i davati joj potrebne karizme i ljude koji će biti odgovor na ono što su potrebe naše Crkve i naroda. Sigurno, stanje nije ružičasto u našem društvu, ali Crkva upravo ima tu zadaću da se brine za narod i jača ga Riječju Božjom te hrani sakramentima, što je osobito važno upravo kad je kriza i kad dođu teškoće.

Živa zajednica: Kako se danas vodi rasprava o hrvatskoj prošlosti i kako vidite hrvatsku budućnost?

Biskup Vlado Košić: Rasprava o hrvatskoj prošlosti ipak se danas vodi s više argumenata i slobode negoli je to bilo prije, ali to je nedovoljno da bismo se do kraja oslobodili totalitarnog komunističkog obruča koji nas još uvijek sapinje. A budućnosti nema bez prošlosti, tako da je taj odnos prema prošlosti i te kako bitan da bismo mogli imati budućnost. Mislim da bi naš hrvatski narod trebao imati lijepu budućnost, no to sada nema jer nosi nepotrebne terete svoje prošlosti kojih se još nije riješio, a to su prije svega ljudi koji su na ključnim mjestima u društvu i koji vode kolo, što ono bismo rekli, tj. koji ne mogu drukčije nego su naučili u totalitarnom društvu čiji su bili dio i promotori. Čuo sam negdje dosjetljivu izjavu: komunizam je umro, ali ne počiva u miru. Odnosno, mogli bismo reći, da je taj sustav koji je propao ipak još živ u ljudima koji su ostali i koji su ga gradili i koji jedino tako funkcioniraju pa treba vremena da se od toga i oni i društvo oslobode.

Živa zajednica: Kakvi su ekumen-ski i međureligijski odnosi u Hrvatskoj?

Biskup Vlado Košić: Općenito gledajući odnosi naše Katoličke Crkve i pravoslavnih te evangeličkih kršćana, kao i odnos s muslimanima i Židovima je dobar, s poštovanjem i uvažavanjem. Redovito održavamo susrete, prigodom blagdana izmjenjujemo čestitke, no iza tih događanja na žalost nema dubljeg zajedništva. To se vidjelo u nekoliko primjera koji su još aktualni. Recimo, ja sam u zatvoru posje-

ćivao osuđenika Daria Kordića i kad je izišao na slobodu, bio sam jedan od onih koji su se radovali i dočekali ga u zagrebačkoj zračnoj luci. To su veoma oštro islamske vlasti osudile i iz Sarajeva i iz Zagreba. Ja sam se sastao s muftijom Hasanovićem i objasnio sam mu moj odnos prema Dariu i sad smo opet dobri, ali rekao bih da oni drukčije gledaju neke događaje nego mi. Također sa srpskim pravoslavicima došlo je do određenog ohlađenja odnosa, nakon što je njihov patrijarh Irinej 2015. pisao papi Franji pismo protiv našeg blaženika Alojzija Stepinca.

Bl. Stepinac je činio sve što je mogao u spašavanju svih ugroženih

Živa zajednica: Kako gledate na stanje oko proglašenje kardinala Alojzija Stepinca svetim?

U ovih već više od 25 godina Hrvatska kao mlada država nije stvorila uvjete da njezini građani mogu u njoj živjeti od svoga rada. Sigurno jedan je od razloga i obrambeni rat kojim smo morali izboriti slobodu, a koji je uništio mnogo materijalnih dobara. Ipak veći je problem Hrvatima nesklona politika već nekoliko političkih elita koje vladaju zemljom. To izgleda paradoksalno ali je istinito: premda imamo svoju državu, njome vladaju oni koji je ne vole, odnosno političari koji vole samo sebe a ne svoj narod, ili su još uvijek opterećeni protuhrvatskim, jugoslavenskim i komunističkim, nasljedem. Dok se to ne promijeni, naši će ljudi odlaziti.

Biskup Vlado Košić: Kao što znate, papa Franjo je inicirao osnivanje mješovite skupine između Katoličke Crkve i Srpske Pravoslavne Crkve (SPC) o bl. Alojziju Stepincu. Ona je započela radom prošle godine u srpnju, i što je dobro, dogovoreno je da završi sa svojim radom u srpnju ove 2017. godine. Pravoslavni Srbi prigovaraju Svetoj Stolici da proces kanonizacije bl. Alojzija Stepinca produbljuje nepovjerenje između Hrvata i Srba, ukazujući na žalosnu povijest tih odnosa, osobito tijekom Drugog svjetskog rata, pri čemu osuđuju bl. Alojzija da je sudjelovao u zločinima protiv Srba u Hrvatskoj. To nije istina! Oni ne mogu to ničim dokazati tako da to zajedničko provjeravanje uloge bl. Alojzija Stepinca u događajima Drugog svjetskog rata ne može i neće donijeti ništa nova, osim onoga što već znamo, a to je da je naš Blaženik doista činio sve što je mogao u spašavanju svih ugroženih, pa tako i Žido-

va i Srba u NDH, zbog toga je bio nepoželjna osoba vodstvu NDH, a spasio je i više od 20 tisuća srpske djece s Kozare. Na njegovo zauzimanje izbačljen je i zagrebački episkop Dositej iz zatvora te nije, kako je to svjedočio sam o. Dositej, srušena pravoslavna crkva u Zagrebu. Zagrebački je nadbiskup javno i privatno prosvjedovao protiv zločina i štitiio progonjene, pomagao izbjeglice, pomagao protjerivane i Srbe i Židove i sve ugrožene. Ali njegov je krimen, čini se u tome, što je jasno zastupao da Hrvati imaju pravo na svoju nezavisnu državu. To je, meni se čini, i jedini razlog današnjih srpskih čelnika koji mu ne mogu dokazati nikakvog krivog čina, ali se protive da bude proglašen svetim jer bi to dovelo u pitanje njihove laži, mitove, a najviše velikosrpske planove po kojima Hrvati ne bi smjeli nikada biti samostalni. Takvo djelovanje SPC dovelo je doista do pogoršanja naših međusobnih odnosa.

Hrvatskom vladaju oni koji je ne vole

Živa zajednica: Ulaskom Republike Hrvatske u EU došlo je do novog iseljeničkog vala, poglavito u Njemačku i druge zemlje zapadne Europe. Osjeti li se to i na području Vaše biskupije?

Biskup Vlado Košić: Da, na žalost, to se osjeti i na području Sisačke biskupije. Prema popisu iz 2011. u zadnjih deset godina imamo preko 10 tisuća manje stanovnika. Ali nije to samo posljedica ulaska Hrvatske u EU. Naime, već prije, u bivšoj državi Hrvati su masovno iseljavali jer je to bila jugoslavenska politika – da bude što manje Hrvata u zemlji. Dakako da su, osim političkih, glavni razlozi odlazanja iz domovine bili ekonomske naravi, ljudi su odlazili za boljim životom, za zaradom.

Nastavak na str. 25

MARIENTHAL, NEVIGES I HILDESHEIM

Hodočašća Hrvata u marijanska svetišta

Ove su godine Hrvati iz Njemačke u velikom broju hodočastili na Duhovski ponedjeljak – blagdan Marije Majke Crkve, 5. lipnja, u njemačka marijanska svetišta – Marienthal, Neviges i Hildesheim.

Kod Gospe u Marienthalu

Hrvati katolici iz hrvatskih katoličkih misija iz Rajnsko-majnskog pastoralnog područja tradicionalno su hodočastili na Duhovski ponedjeljak – blagdan Blažene Djevice Marije Majke Crkve u franjevačko svetište Blažene Djevice Marije od milosti – Gospe žalosne u Marienthal, u organizaciji Hrvatske katoličke župe Frankfurt. Svečano misno slavlje ispred crkve u svetištu predvodio je predsjednik Vijeća Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine za hrvatsku inozemnu pastvu, pomoćni sarajevski biskup mons. Pero Sudar u zajedništvu sa župnikom Hrvatske katoličke župe u Frankfurtu i predstavnikom

toga pastoralnog područja za svećenike fra Željkom Ćurkovićem, voditeljem Hrvatske katoličke misije Rüsselsheim fra Ivanom Križanovićem, te šestoricom redovničkih i dvojicom biskupijskih svećenika. Sve je na početku u ime organizatora - Hrvatske katoličke župe Frankfurt pozdravio župnik fra Željko Ćurković, a potom i gvardijan franjevačkog samostana u Marienthalu fra Bernold Geyer.

Mons. Sudar je u propovijedi istaknuo kako je današnji bladan Blažene Djevice Marije – Majke Crkve odsjaj samog događanja s početka povijesti čovjeka i Boga. „Svatko od nas na ovaj ili onaj način osjeća težinu svijeta koji pokušava organizirati svoj život bez, a ponekad i protiv Boga. Čovjek se sve više zapliće u nevjerojatan kaos, kaos u sebi, nesredjenost u vlastitoj duši, u vlastitom životu, nezadovoljstvu sa samim sobom. Ne zna čime bi ispunio prazninu u sebi. Tako tražimo najrazličitije načine, izmišljamo tko zna kakve metode da se opustimo. Tako je to na osobnoj razini, ali i na razini društva i svih civilizacija. Umjesto da bude-

mo savršeniji, mi se zaplićemo u strašan kaos i to takav da se kaže kako čovjek nikad nije bio u većoj opasnosti kao danas, a da nikad više nije imao kao danas na raspolaganju sredstava da živi normalno. Tako smo doveli na rub propasti ne samo sebe već i čudo prirode. I to samo zbog jednoga, jer ne shvaćamo i prihvaćamo da stvorene je bez Stvoritelja, čovjek bez Boga ne može naći put za samoostvarenje. Ali Bog se od samog prvog trenutka nije

telja i po njima smo mi djeca Marijina. Dao Bog da od Marijine djece postanemo dionici Božje vječne radosti i vratimo se tamo zašto nas je Bog stvorio, a to je za sebe“, kazao je mons. Sudar u propovijedi.

Milodari su bili namijenjeni za izgradnju i uređenje Gospina svetišta Sarajevske nadbiskupije Komušina-Kondžilo.

Pjevanje na sv. misi uz pratnju na orguljama animirale su s. Pavimira

Misno slavlje u Marienthalu predvodio je i propovijedao mons. Pero Sudar

umorio tražiti čovjeka i dozivati ga. To se dogodilo upravo preko Marije u rođenju Isusa Krista. Ne može se čovjek tako izgubiti, tako zalutati da ga Bog ne može naći. Protom je vrhunac Isus Krist, a preko njega znak njegove prisutnosti jest njegova Crkva. Bog nije želio biti bez Majke, a Majku pod križem dijeli s učenicom Ivanom, a onda preko njega s cijelom Crkvom i sa svakim od nas. Najpotrebnije je svakome od nas pomiriti se sa svojim životom. Čovječe, tvoj raj je samo tamo gdje si ti u miru sa svojim Bogom. Nema tog raja bez Boga ni u Njemačkoj, Švicarskoj, ne znam gdje na ovom svijetu. Nosiš svoj pakao kud godi ideš, ako s tobom nije tvoj Bog. Jer bez Boga čovjek u čovjeku ne može vidjeti brata i sestru. Ako ne vidimo u čovjeku brata i sestru, ovaj svijet ne može biti raj. Bez Boga u ovom svijetu ne može biti mira ni sreće. Ako čovjek nosi u srcu Boga koji ga traži i koji ga nalazi, onda gdje god bio, pa makar bio u najzadnjem, najzapuštenijem selu Bosne i Hercegovine, može naći mir u duši i sreću. Održala nas je vjera naših rodi-

Šimunović i s. Filipa Smoljo iz Hrvatske katoličke župe Frankfurt. Misnom slavlju pribivalo je i više pastoralnih suradnica i suradnika (redovnica i laika) na čelu s njihovim predstavnikom pastoralnim referentom u HKM Offenbach am Main Zvonkom Orlovićem. Misnom slavlju pribivale su i školske sestre franjevske Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina, koje djeluju u Biskupiji Mainz.

Na kraju je mons. Sudaru i svima okupljenima na hodočašću zahvalio fra Željko Ćurković, a potom je mons. Sudar istaknuo kako kao kršćani imamo svoje četiri majke: majku koja nas je rodila, Blaženu Djevicu Mariju, Majku Crkvu i majku Domovinu – R. Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu, gdje smo na isti način autohtoni. „Obnovimo svoje ognjište za sebe i svoje. Narod koji se odriče svoje zemlje, odriče se i svoje budućnosti“, istaknuo je mons. Sudar. Nakon okrepe bila je molitva i blagoslov s Presvetim Oltarskim Sakramentom. Pjevanje je animirala skupina mladih uz glazbene ins-

trumente. Prije misnog slavlja vjernici su imali prigodu za ispovijed i osobne molitve te su mogli sudjelovati u pobožnosti križnoga puta, kojega je predvodio voditelj HKM Offenbach am Main fra Tomislav Dukić.

U Gospinom svetištu u Nevigesu

Više od pet tisuća hrvatskih vjernika okupilo se po 46. put na Duhovski ponedjeljak u marijansko svetištu u Nevigesu. U ovo tradicionalno svetišće, u organizaciji Hrvatske katoličke misije iz Wuppertala na čelu s fra Antom Markovićem, dolaze vjernici iz njemačke savezne države Sjeverna Rajna i Vestfalija kao i hrvatski vjernici iz Nizozemske i Belgije. Hodočašće je započelo križnim putem, koji je predvodio fra Ante Marković, a nastavljeno je misnim slavljem koje je predvodio dominikanac iz Mainza o. Frano Prcela uz koncelebraciju domaćina fra Ante Markovića, vlč. Damira Kovačića, voditelja HKM

Misno slavlje u Nevigesu predvodio je i propovijedao o. Frano Prcela

2001. te je na taj način posebno povezana sa marijanskim svetišćima.

Predvoditelja ovog slavlja o. Franu Prcelu kao i sve okupljene svećenike i vjernike pozdravio je upravitelj svetišta fra Frank Krampf te im zaželio dobrodošlicu. Nakon sv. mise domaćin fra Ante Marković je zahvalio svima na lijepom i svečanom ozračju te poručio vjernicima: „Idemo bogatiji za još je-

U Gospinoj katedrali u Hildesheimu

Na Duhovski ponedjeljak okupili su se hrvatski katolici iz Sjeverne Njemačke na 37. hrvatskom hodočašću Mariji, Majci Crkve u katedrali u Hildesheimu. Zajedno s oko 450 hodočasnika i voditelja hrvatskih katoličkih misija iz Sjevernog pastoralnog područja, misno slavlje predvodio je vlč. dr. Tomislav Markić, nacionalni ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu. Na početku sv. mise okupljene je pozdravio organizator hodočašća i predstavnik toga pastoralnog područja don Ante Ivančić, voditelj HKM Göttingen. Ravnatelj dr. Markić je u propovijedi pojasnio značenje Duha Svetoga za nastanak i život Crkve te na primjerima iz objave i tradicije pokazao važnost Duha Svetoga u životu vjernika, kao i ulogu blažene Djevice Marije, koju častimo naslovom Majke Crkve.

Na hodočašću su sudjelovali vjernici iz misija u Hamburgu, Berlinu, Neumünsteru, Göttingenu, Hannoveru i Kaselu zajedno sa svojim svećenicima, časnim sestrama iz Hamburga i trajnim đakonom iz Berlina, odakle je došla i velika skupina ministranata. Misno slavlje glazbeno je oblikovao misijski zbor iz Hamburga pod vodstvom s. Jasne Matić. Prije misnoga slavlja mnogi su pristupili sakramentu pomirenja, a za to su vrijeme vjernici sudjelovali na pobožnosti križnoga puta. Hodočašće je završilo okupljanjem i zajedničkim ručkom u dvorani „Veranstaltungszentrum“ u Hildesheimu, uz zabavnu pratnju glazbene skupine „Trend“.

**Tekst i snimke: Adolf Polegubić/
Fenix/Zvonko Bosnić/<https://www.facebook.com/hrvatskainozemnapastva/>**

Misno slavlje u Hildesheimu predvodio je ravnatelj vlč. dr. Tomislav Markić

Hagen i još 16 svećenika, voditelja misija iz NRW-a te fra Ivana Kovačevića iz Hanaua i fra Ante Bilića iz Mainza. Fra Ante Marković je na početku pozdravio o. Franu Prcelu, svećenike, redovnice kao i sve vjernike koji su se okupili u velikom broju u tom marijanskom svetištu. Pozdravio je i konzulicu Kladiju Aljinović iz generalnog konzulata R. Hrvatske u Düsseldorfu. Posebni pozdrav domaćin je uputio Klapi „Sveti Juraj“ Hrvatske ratne mornarice koja je pjevanjem uveličala misno slavlje. Klapa je osnovana u Lurdu

dan susret sa Bogom, Isusom Kristom, Blaženom Djevicom Marijom i svim svetima. Idemo kući bogatiji za jedan susret s bratom čovjekom. Bogatiji smo za još jedno nacionalno i duhovno hodočašće te se vraćamo doma kao dostojanstveni ljudi“. Potom je Klapa „Sveti Juraj“ otpjevala nekoliko pjesama na oduševljenje prisutnih vjernika koji su to nagraditi velikim pljeskom. Hodočasnici su nastavili druženje na obližnjem proplanku uz domaće kulinarske specijalitete i glazbu sve do kasnih poslijepodnevni sati.

SIEGEN – RIM

Nezaboravno hodočašće u Rim

Dvadeset petero zauzetih vjernika iz Hrvatske katoličke misije Siegen, u Biskupiji Paderborn, zajedno sa svojim župnikom don Vinkom Puljićem, svećenikom Trebinjsko-mrkanske biskupije, hodočastilo je u vječni grad Rim od 22. do 27. svibnja. Već su se krajem 2016. počeli pripremati na to hodočasničko, duhovno i kulturno putovanje u Rim. Odabrali su četvrti tjedan Majčinog mjeseca svibnja, te su na vrijeme rezervirali karte za let Frankfurt – Rim i smještaj kod sestara Malih Ančela Krista Kralja, tri metro-postaje do Vatikana. Svi hodočasnici iz HKM Siegen sada su bili po prvi puta u Rimu, te je oduševljenje tim bilo i veće. „Naoružali“ su se strpljivošću i laganom obucom i odjećom, jer je u Rimu bilo prilično vruće i trebalo je puno hodati, ako se željelo dobro vidjeti i osjetiti vječni grad na rijeci Tiberu, kojeg krasi izvrsni mostovi i sedam brežuljaka na kojima su impozantne građevine s tisuće kipova: ljudi i životinja. Inače, u Rimu treba biti strpljiv da bi se doživjelo veliko oduševljenje. Dočekao ih je don Pero Miličević, svećenik Mostarske-duvanjske biskupije, završni student crkvenog prava na „Collegium Germanicum“, koji je bio i vrstan vodič kroz Vatikan i Rim.

U utorak 23. posjetili su Vatikanske muzeje, posebno Sistinsku kapelu gdje su u prepunoj kapeli ostali u tišini, dubinski moleći i diveći se promatrali veličanstvene Michelangelove freske, kojima je ocrtao posljednji sud i mnogo biblijskih detalja počevši od Staroga zavjeta. Impozantna je slika na sredini stropa – stvaranje Adama, dva prsta. Prst Boga stvoritelja i Adama čovjeka. U Sikstinskoj kapeli se odvijaju konklave, biranje novog pape. Poslije toga bila je predviđena šetnja uz Tiber i znamenite fontane, kojih u Rimu ima od onih velebnih do malih više od 2000, a crkava 900. Pred večer prvoga dana posjetili su Papinski Hrvatski Zavod Svetog Jeronima, gdje su ih dočekali rektor don Bože Radoš i vicerektor don Marko Durin, koji im je govorio o povijesti i znamenitosti crkve i Zavoda Sv. Jeronima. Tu su imali i duhovnu okrjepu u sakramentu sv. ispovijedi i sv. misu u koncelebraciji devet svećenika, studenata. S. Krešimira iz Posavine je pri-

premila sve za sv. misu i uvelike se radovala njihovu dolasku.

Srijedu 24. svibnja su s nestrpljenjem čekali jer su već iz Siegena rezervirali karte za audijenciju kod pape Franje. Lijep sunčan dan, puno svijeta, švicarska garda dostojanstveno prati svaki korak mnoštva hodočasnika. Svjedoče da je tako svake srijede kad su audijencije.

Toga dana u posjetu Papi bio je američki predsjednik Donald Trump u 8.30, a već je papa Franjo bio u 9.45 na Trgu Sv. Petra gdje je počela audijencija u 10.00. Da je Trump dolazio, moglo se vidjeti samo po malo višem

posebno kad padnemo u teške trenutke, pa i očaj. Eh, baš je tu Bog! Krist je naša nada, zaključio je papa Franjo, isto kao i mnoštvo naših mladih na Susretu hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru, istaknuo je don Vinko.

Nakon Papina govora, isti je u skraćenom obliku preveden na nekoliko svjetskih jezika. Papa govori talijanski, ali je pomno pratio prijevod, i komentirao, „i to ostalo prevedite“.

Čulo se i ime „Kroatisch“! Naime, velike skupine hodočasnika, iznad 150 se na Trgu pozdravljaju. Eto, i hrvatski hodočasnici iz Siegena imali su čast da su pozdravljeni na njemač-

Hodočasnici ispred crkve „Santa Maria dell'anima“ („Sv. Marija od duše“) u Rimu

osiguranju nego uobičajeno, ali inače nitko nije ni govorio o Trampu, samo o papi Franji. Papa se provezao u otvorenom papamobilu između označenih polja na Trgu Sv. Petra i svako malo je stajao, uzimao djecu u ruke, blagoslivljao ih i cjelivao u kosu. U blizini je bio i mali Nikola Portugalac, kojega su roditelji s oduševljenjem predali čuvarima, a čuvari Papi. Nikola je plakao, a vjernici su se s oduševljenjem smijali. Don Vinko Puljić ističe kako je imao čast i radost toga trenutka uzviknuti ime „Papa Francesco“ i pružiti mu desnicu ruku, koju je Papa s osmjehom prihvatio. Navješteno je Evanđelje na nekoliko stranih jezika o tužnim učenicima iz Emausa, kojima se pridružio uskrsli Isus, a njihovim očima bi uskraćeno prepoznati ga, sve do lomljenja Kruha na večeri, a te su večeri svatili da blaguju zajedno s Isusom. Papa je tako jednostavno i veličanstveno govorio o prisutnosti Isusa,

kom jeziku, kao „Kroatische katholische Mission Siegen“, premda ih je bilo dvadeset petero. Nakon zajedničkog Očenaša i blagoslova pape Franje, Trgom Sv. Petra prošlo je mnoštvo ljudi: svih rasa i nacija, raznih nošnji i odijela, a sve kao dio jednog Tijela, Kristove Crkve, koja je vođena Duhom Svetim po papi Franji. Nakon audijencije Zdravka Čorić, Franjo Radoš i don Vinko otišli su na Radio Vatikan, gdje ih je srdačno i prijateljski primio o. Siniša Štambuk. Dali su izvješće o pohodu Rimu, o audijenciji i rekli svoje mišljenje o papi Franji. Dvoje spomenutih vjernika je tako lijepo govorilo o papi Franji, a don Vinko je rekao da je velika milost živjeti u vrijeme triju velikih papa. Ivan Pavo II. označava ljubav i time je zagrlio cijeli svijet. Papa Benedikt - teolog, čija će snaga teološke misli u punom smislu doći tek naknadno. On je mudrost, znanje! A papa Franjo je Papa milosrđa. Bliz je Bo-

Hodočasnici iz Siegena ispred bazilike Sv. Pavla izvan zidina

gu i čovjeku te je jako socijalno osjetljiv, bori se kao lav za mir u svijetu, a pun je duha Božjega, istaknuo je don Vinko. Pozdravili su i Hrvatski katolički radio, koji ove godine slavi 20. rođendan, sve župljane u Siegen i Hrvate razasute po cijelome svijetu, kojih nije malo. Zatim dragu Domovinu i svoje obitelji. Lijepo je bilo iskustvo govoriti na Radio Vatikanu, svjedoče.

Srijedu popodne te četvrtak i petak su iskoristili za obilazak grada Rima. Posjetili su Koloseum i Rimski forum, ruševine staroga Rima iz vremena Augusta, Dioklecijana i ostalih careva, koji su se bogovima pravili i kobno završili. Zaključili su kako slava svijeta prolazi i propada. Ni kamen na kamenu! A Kristova Crkva? Tako snažna, tako mlada, tako moćna! Ni vrata paklena neće je nadvladati. I baš ici tuda, gdje je Crkva Duhom svetim sagrađena na životima i kostima Petra, apostola i mučenika bilo je tako uvjerljivo i živo, dodao je don Vinko.

Sve četiri velike bazilike: Sv. Petra, Sv. Pavla izvan zidina, Sv. Marije Velike i Sv. Ivana Lateranskog, pomno su obišli, o čemu im je govorio vodič don Pere. Nakon povijesnih spoznaja, u svakoj su od njih uronuli u duboku molitvu i razmišljanje. Mnogima su bila zanimljiva „Sveta vrata“ na svim tim bazilikama, a pomno su se raspitivali što je to potpuni oprost.

Odlazak u baziliku Sv. Marije od nebeskog oltara, gdje čeka uskrsnuće posljednja bosanska – hrvatska kraljica Katarina Kosača bio je također posebni doživljaj. Čuti priču o toj ženi, kraljici, blaženici, te priču o Bosni,

dragoj kolijevci Hrvata, poziv je na predanje cijele povijesti u Ruke Božje. Pokraj groba kraljice Katarine nalazi se mala kapelica Djeteta Isusa, gdje se nalazi mali kip Djeteta Isusa, s kojim Papa svake godine na Božić blagoslivlja svu djecu svijeta. Tu se moli za sve roditelje, koji žele, a ne mogu imati djece. I hodočasnici iz Siegena su tu molili za Bosnu i nerotkinje majke. Bog je izvor života. Mogu se na tom mjestu kupiti i zapaliti lijepe tanke voštane svijeće, napravljene od mirisavog voska iz Betlehema.

Svaki dan su slaviti sv. misu, ali sv. misa u Kalistovim katakombama ostavila je na sve dubok i nezaboravan dojam. Tolika prostranstva pod zemljom, toliki hodnici, toliki grobovi, ta priča da je Crkva Kristova živjela pod zemljom tri puna stoljeća. Mučenički se umiralo za Krista i tu se pokapalo, tu se sasta-

Pohod Svetim stubama, blizini bazilike Sv. Ivana Lateranskog, inače Papine katedrale, koje je kraljica sv. Jelena, majka cara Konstatina, koji je 313 godine dao slobodu kršćanima, donijela iz Jeruzalema u Rim. Te Stubice su bile u dvoru Pilatovu, po kojima je bičevani Isus išao prema dvoru Ane i Kajfe na ponovno preslušavanje te ponovo k Pilatu. Po njima je padala Presveta Krv. Tim stubama kojih ima tridesetak, vjernici idu samo na koljenima moleći svoje privatne molitve za svoje nakane, većinom krunicu žalosnog otajstava. Ta je stvarnost prožeta osjećajem da dotičeš duhom to vrijeme i „čuješ“ Kristove korake ljudsko spasenje, kazao je vidljivo dirnut don Vinko. Petak poslije podne ostavili su za slobodnu šetnju i kupovinu suvenira, koje su u subotu ujutro u kapelici časnih sestara Malih Anćela, pod

Posebno je bio dirljiv susret sa Svetim Ocem na Trgu Sv. Petra

jalo na molitvu pozivom preko simbola kao što je „ribo“ (IHRTIS), i šapatom (ne zvonima). Tu su se kršćani sakrivali i bili u molitvi za vrijeme najžešćih progona, a sve to ne može čovjeka ostaviti ravnodušnim. I ustrajali su do kraja.

„Danas se jako lako nađe stotine razloga da se ne pošiva Dan Gospodnji i nedjeljna sv. misa. Prve kršćane, mučenike Kristove ni smrt nije mogla spriječiti da sudjeluju na sv. misi, a kako je danas s mnogima koji olako propuste sv. misu“, upitao je don Vinko.

Tu na tom svetom mjestu gdje se prolila mnoga kršćanska mučenička krv, kao papa prve Crkve, sv. Cecilije zaštitnice crkvene glazbe, kad joj je bilo četrnaest godina i mnoštvo drugih mučenika, tu gdje je krv postala sjeme novih kršćana, tu slaviti Euharistiju, susret sa živim Kristom i blagovati Njegovu Tijelo i piti Njegovu Krv, presveti je trenutak. Katakombe su istina. Istina je skrivena, a tako jaka. Neuništiva.

zahvalnom sv. misom, pred polazak i blagoslovili.

Oni koji su htjeli, mogli su otići na kupolu bazilike Sv. Petra ili biti u samoj bazilici. Kako je bilo moćno, biti tu u tišini, među mnoštvom i moliti na grobu Sv. Petra za Crkvu Kristovu, a na grobu sv. Ivana Pavla II. za svoje mlade i našu dragu Domovinu, koju je taj svetac Hrvatima tako blizak, toliko volio. Neka se i u nama probudi veća ljubav prema Domovini, sve je potaknuo don Vinko.

Za tu malu skupinu od dvadeset petero vjernika HKM Siegen bijaše to životno nezaboravno hodočašće, koje im nitko i ništa iz zaborava otrgnuti neće. Žarko su preporučili svima, koji mogu, da pohode vječni grad Rim, te da nadu dobra vodiča i iskoriste svaki trenutak, koji će im se s velikom milošću vratiti. Hvala ti dobri Bože za sve, kazali su pri povratku u Siegen.

A.P.

Piše:
dr. Boris Vulić,
KBF Đakovo

Putnika primiti

Budimo monaški gostoljubivi prema svim strancima, pa ćemo i sami biti sveti znakovi Božje gostoljubivosti prema svim ljudima!

Četvrto se tjelesno djelo milosrđa tijekom povijesti ostvarivalo u različitim formama i načini- ma. Tako se ono u srednjem vijeku prakticiralo kao čin gostoljubivosti prema hodočasnici- ma koji su pješke – iz osobne pobožnosti ili kako bi ispunili svoj zavjet – pohodili velika svetišta. Potom se ovo djelo dominantno razumijevalo kao privremeno omogućavanje prenočišta prosjacima i onima koji su „bez krova nad glavom“. Danas hodočasnici spavaju u hotelima, a beskućnici su više-manje zbrinuti u raznim centrima i prihvatilištima. Međutim, ono što je sigurno trajno i što valja uvijek očuvati kao jezgru ovoga djela milosrđa jest gostoljubivost kao stav i stil života Kristovih vjernika.

Gostoljubivost je zdrava igra

Deseti Susret hrvatske katoličke mladeži održan je nedavno u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji. Prvoga dana susreta mladi iz cijele Hrvatske, iz susjednih zemalja, kao i onih zemalja gdje žive hrvatske katoličke misije i zajednice, bili su raspoređeni po župama nadbiskupije. Pritom je organizatorima bilo jako stalo da što veći broj mladih prenoći baš u obiteljima. Za više od 20.000 mladih, dakle, za veliku većinu, to se i uspjelo ostvariti zahvaljujući gostoljubivosti oko 8.000 obitelji iz 136 župa nadbiskupije domaćina.

Samo Bog zna koliko je lijepih iskustava, nezaboravnih razgovora, neizbrisivih priča o vjeri i ljubavi te čvrstih niti povezanosti i dragocjenih uspomena ostalo u srcima mladih putnika i domaćina, i to samo za nekoliko sati koliko su bili zajedno. Gostoljubivošću svi ostaju osnaženi i obogaćeni – i domaćini i putnici. Gostoljubivost je zapravo zdrava igra između otvorenosti i srdačnosti, profinjenosti i pripremljenosti, osobnosti i slučajnosti, posvećenosti i žrtve te zahvalnosti i povezanosti. Zato ona ne može ne biti dar i zadatak Božjega milosrđa.

Tako kod kardinala Jeana Danié- loua nalazimo važnu misao o gostoljubivosti: „Civilizacija je napravila jedan od odlučujućih koraka, možda i najodlučniji korak, onda kad je stranac od neprijatelja postao gost.“ Već nam naše iskustvo gostoljubivosti svjedoči da ona ima golemu važnost za svaki ljudski život. U iskustvu gostoljubivosti istodobno se otkriva i krijepi naša ljudskost. Štoviše, gostoljubivost je u Svetome pismu sveta, a to znači da je sam Bog gostoljubiv. Upravo u iskustvu Božje gostoljubivosti prema svome izabranom narodu, osobito za vrijeme njegova boravka u Egiptu, utemeljuje se starozavjetna zapovijed o gostoljubivosti prema strancima (usp. Izl 19,34s). Prema strancu treba biti milosrdan - mora ga se pozdraviti, oprati mu noge, ugostiti ga, zaštititi i pružiti mu utočište. Jednom riječju, stranac/gost zaslužuje svu pažnju svakog pojedinca i cijelog Božjeg naroda. Tim više što preko stranca sam Bog dolazi ususret domaćinu, kao što se dogodilo Abrahamu u susretu s tri tajanstvena stranca (usp. Post 18).

U Novom zavjetu Božja se milosrdna gostoljubivost opet otkriva u novosti Isusa Krista: Bog je u Isusu Kristu radikalno gostoljubiv, on je u njemu konačno i potpuno ugostio ljudsko. Iz tog zajedništva božanskog i ljudskog u Isusu Kristu proizlazi i kršćanska gostoljubivost. Drugim riječima, budući da smo svi u Kristu od Boga prihvaćeni i ugošćeni, i sami moramo jedni drugima iskazivati gostoljubivost. Gostoljubivost se opet potvrđuje kao stil i stav Kristovih vjernika: „Prigrlijte jedni druge kao što je Krist prigrlio vas na slavu Božju“ (Rim 15,7). Prema tome, gostoljubivost je konkretno, ovdje i sada, iskazano bratstvo ljudi stvorenih i spašenih u Kristu te mjera po kojoj će se suditi naša otvorenost Kristovu evanđelju: „Stranac bijah i primiste me“ (Mt 25,35).

Gostoljubivošću Krist biva ugošćen

Duh ovih Isusovih riječi posebno je sačuvan u monaškoj gostoljubivo-

sti. Tako sv. Benedikt iz Nursije, osnivač benediktinskog reda i otac zapadnog redovništva, u svom Pravilu daje gostoljubivosti značajno mjesto. Stranac je za monašku zajednicu 'sakrament' Krista. Stoga gostoljubivošću monaha prema strancu sam Krist biva uvijek iznova ugošćen u toj monaškoj zajednici. Sv. Benedikt ukazuje i na važne dimenzije koje monaška zajednica mora ponuditi i podijeliti s gostom, a to su slušanje Božje riječi, zajednička molitva i trpeza. Također, zajednica mora osigurati one koji će biti od pomoći strancu za vrijeme njegova boravka u samostanu.

Znakovi Božje gostoljubivosti

Tko je sve stranac u našim životima, preteško je pitanje, i na njega svatko za sebe može i mora odgovoriti. Svima nam je zajedničko da imamo stranaca u našim životima. Čak su to možda postali i oni s kojima živimo. Da, i to je lako moguće! Također, svima nam je zajednički poziv da budemo gostoljubivi prema strancima, i to monaški gostoljubivi, a to znači znati prepoznati tko nam je stvarno stranac u životu i ugostiti ga bezintereso, baš zato što nam je stranac. Tako se slobodno otvaramo novoj prilici da iskazivanjem gostoljubivosti živimo svoju vjeru, ali i primamo istinske darove od Boga i ljudi koji će oplemeniti i učvrstiti pa, ako treba, i pročistiti naš život. A bit će tako ako onoga tko nam je stranac pustimo u svoj dom, odnosno svoj život, i ako poslušamo sve što nam ima za reći. Bit će tako ako budemo slobodni sami od sebe, od svojih navika i rutina, i dopustimo da Bog po onome kojega doživljavamo kao stranca tajanstveno uđe u zdanje našega života, dovodeći u pitanje naše predrasude, manjkavu ljestvicu vrijednosti ili možda naš krivi i grčeviti način doživljaja vremena... Budimo monaški gostoljubivi prema svim strancima, pa ćemo i sami biti sveti znakovi Božje gostoljubivosti prema svim ljudima!

Muttersprache

Es war ein starkes ökumenisches Signal als Papst Franziskus am 30. Oktober 2016 im südschwedischen Lund aus Anlass der 500 Jahre Reformation gemeinsam mit dem Lutherischen Weltbund einen Gottesdienst feierte. Franziskus selbst nannte seinen Besuch gar historisch. Einen Tag darauf, am Reformationstag 2016 war in Berlin das Reformationjahr mit einem Festgottesdienst in der Marienkirche und einem anschließenden Festakt eröffnet. Der ehemalige Mainzer Bischof und langjährige Vorsitzende der katholischen Deutschen Bischofskonferenz, Kardinal Karl Lehmann, war dabei als erster Katholik mit der Martin-Luther-Medaille der Evangelischen Kirche in Deutschland (EKD) ausgezeichnet worden. Inzwischen laufen deutschlandweit verschiedenartige und sehr anspruchsvolle Veranstaltungen anlässlich des Reformationjubiläums. Sehr viele Bücher und unzählige Zeitungsartikel berichten über Reformator Martin Luther und seinen Versuch, die Kirche zu reformieren.

Am 4. Juni dieses Jahres hat die F.A.S. einen Artikel von Christian Feldmann, einem deutschen Journalisten und Buchautor veröffentlicht. Feldmann studierte Theologie und Soziologie in Regensburg, anschließend arbeitete er als Journalist und Korrespondent. Seit 1985 ist Feldmann freier Schriftsteller und verfasste bisher zahlreiche Biografien klassischer Heiliger und spiritueller Querköpfe aus dem Christentum und dem Judentum.

Den Artikel „Der genialste Sprachschöpfer aller Zeiten“ untertitelt Feldmann mit den Worten: „Viele Ausdrücke, die wir heute benutzen, hat Martin Luther erfunden. Und dann hat er auch noch die Bibel übersetzt wie niemand vor ihm. Mit seiner Sprache schuf er die Voraussetzung für ein gemeinsames deutsches Bewusstsein.“ Herr Feldmann schreibt, dass vor Luther ein buntes Nebeneinander und Durcheinander von Dialekten und regionalen Sprachfamilien herrschte.

Noch 1538 klagte Luther beim Mittagessen, ein Student in der Tischrunde hat es aufgezeichnet: „Es sind aber in der deutschen Sprache viel Dialecti, unterschiedne Art zu reden, daß oft Einer den Andern nicht wol versteht, wie Bayern Sachsen nicht recht verstehen, sonderlich die nicht gewandert sind.

mit unbefangener, sprudelnder Kreativität in ein geschmeidiges Deutsch voller Leben und Bilder. Feldmann schreibt: „Luther war ein Glücksfall für die deutsche Sprache, dieser altmodische Neuerer, fromme Rebell und aufmüpfige Gläubige, dessen zündenden Metaphern und die absolut treffsicheren Spots sofort ins Ohr gehen: „Ein Herz und eine Seele“, „der große Unbekannte“, „ein Buch mit sieben Siegeln“, „die Zähne zusammenbeißen“, „im Dunkeln tappen“, „auf Sand bauen“. Sprichwörter, die Luther dem Volksmund entnahm, gab er oft genug erst den richtigen Schliff: „Wer ändert eine Grube gräbt, fällt selbst hinein.“ – „Hochmut kommt vor dem Fall.“ – „Recht muss Recht bleiben.“ – „Den Seinen gibt's der Herr im Schlaf.“

Luther teilte leidenschaftlich die Sehnsucht nach besserer Verständigung, er liebte das damals noch ganz neue niederdeutsche Wort „modersprake“ und machte es literarisch salonfähig: „Muttersprache“.

Vor allem aber war Luther bestrebt, die Schrift- und Literatursprache zum Volk zu bringen. Luthers Vorbild dabei ist seine Übersetzung der Bibel. Entscheidend für die flächendeckende Verbreitung der Luther-Bibel und damit für den Erfolg der Reformation war die rasante Entwicklung des Buchdruckes. Die erste Auflage des Neuen Testaments in Luthers Übersetzung – 3000 Exemplare – war sofort ausverkauft, obwohl schon die ungebundene Ausgabe einen halben Gulden kostete. Dafür konnte ein Bauer zwei Pflüge kaufen und musste eine Magd monatelang arbeiten.

Möge das Jubiläumsjahr der Reformation auch für uns ein Ansporn sein, die Bibel in unserer Muttersprache tagtäglich zu lesen und tiefer in ihre kraftvollen Texte einzutauchen.

Ihr
Pfr. Ivica Komadina, Delegat

Quelle: F.A.S., 4.6.2017, Nr.22R

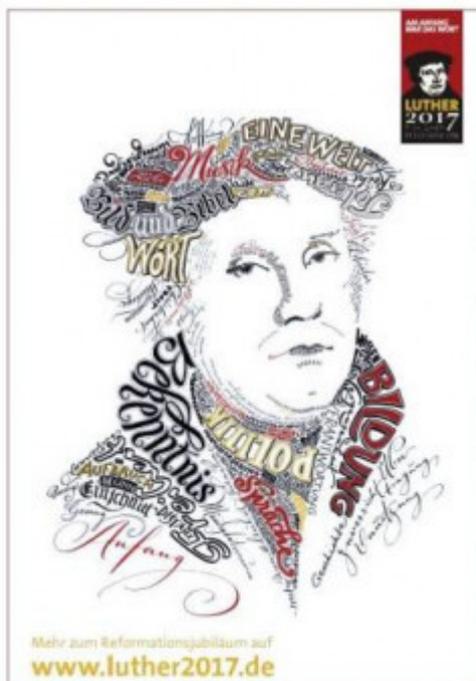

Foto: Staatliche Geschichtsbibliothek „Luther 2017“/Kalligrafie: Petra Belke; www.luther2017.de

„Viele Ausdrücke, die wir heute benutzen, hat Martin Luther erfunden. Und dann hat er auch noch die Bibel übersetzt wie niemand vor ihm. Mit seiner Sprache schuf er die Voraussetzung für ein gemeinsames deutsches Bewusstsein.“

– Ja die Leute können in 30 Meilen Weges einander wol nicht verstehen.“

Luther hat keine Kunstsprache erfunden, sondern sich einer in Behördenalltag verwendeten Sprachform, die ihm vertraut war – der sogenannten sächsischen Kanzleisprache – die sowohl im Niederdeutschen als auch im Oberdeutschen verstanden werden konnte, bedient. Aber die knochentrockene Ausdrucksweise der Beamten verwandelt das Sprachgenie Luther

BIRNAU

45. hodočašće Hrvata Gospi na Birnau

Tradicionalno 45. hodočašće Hrvata sa šireg područja Bodenskog jezera Blaženoj Djevici Mariji na Birnau održano je u nedjelju 28. svibnja. Već desetljećima iz Konstanza vjernici, okičeni prepoznatljivim hrvatskim obilježjima, pješice se upute prema Birnau – bazilici biseru badenskog kraja. Misu pod hodočasničkim barjakom predvodio je voditelj misije fra Dinko Grbavac, hercegovački franjevac, u zajedništvu s fra Mikom Stajićem, voditeljem Hrvatske katoličke misije iz Frauenfelda (CH). Nakon svečane procesije u ime priorata Birnau hodočasnike je pozdravio prior o. cisticit Johannes Brügger i zaželio da se kao i svih ovih proteklih desetljeća – kod Marije Majke osjećamo dobrodošli. Nakon posvetne molitve koju je izrekao bl. Alojzije Stepinac stavljajući hrvatski narod i Domovinu pod zaštitu Marijinu, predvoditelj je podsjetio na početke toga hodočašća „kada smo molili za slobodu i oslobođenje hrvatskog naroda“ te ustvrdio da je siguran „da smo to Njenim zagovorom izmolili; kao i kasnije u vrijeme Domovinskog rata kada smo molili za mir – i to smo izmolili“. „Danas molimo za blagoslov budućnosti jer su toliki došli ponovno u

Njemačku, tražeći za sebe i svoje obitelji sigurnost. Tisuće ih posljednjih godina dolazi i na ovaj prostor na kojem smo i danas – pronaći materijalnu sigurnost, a danas na ovom mjestu svjedočimo da su osim materijalne nesigurnosti donijeli i duhovnu sigurnost – ovim hodočašćem svjedočeći“, rekao je fra Dinko te, predajući vjernike u ruke Majke Marije, zamolio: „Ne bojte se roditelji i obitelji svojih sijedih vlasi – znak je to vaše brige, ne bojte se ni bo-

ra na licu – znak su da se radujete i plaćete – ne bojte se svoju djecu i svoje obitelji staviti u Marijinu zaštitu – ona Odvjetnica naša siguran je i istinski put blagostanju i materijalnom i duhovnom“. Misno slavlje animirao je zbor objedinjen sa svih misijskih mjesta pod ravnanjem i orguljaškom pratnjom pastoralnog suradnika Darija Mrnjavca. Skladnom asistencijom ministranata, čitača te članova misijskog vijeća proslavljeno je to jubilarno hodočašće. **IKA**

MÜNCHEN

Proslava sv. Ante i seminar

Vjernici Hrvatska katoličke župe München, u utorak 13. lipnja, svečano su proslavili blagdan sv. Ante. Kapela bl. A.Stepinca od jutarnjih sati bila je otvorena za vjernike koji su pred kipom sv. Ante u tišini mogli izraziti svoje prošnje i zahvale, a služene su i dvije sv. mise u 9.00 i 10.30 sati. Središnje misno slavlje u

crkvi sv. Pavla u 18.30 predvodio je o. dr. Mijo Nikić, profesor na Fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu, uz koncelebraciju župnika fra Borisa Čarića, fra Ante Kreše Samardžića, fra Filipa Mimice i uz asistenciju đakona Mate Kutleša. O. Nikić je u homiliji između ostalog rekao: „Svetac kojega danas slavimo, sveti Ante, tako je proslavio

Boga da su se riječi koje smo čuli u Evanđelju – koji će znakovi pratiti one koji uistinu povjeruju i rade za Boga – ostvarile potpuno u njegovu životu. Već za života bio je poznat kao veliki čudotvorac i do današnjeg dana Bog čudesno uslišava ljude koji se Bogu utječu po zagovoru ovog moćnog sveca, Božjeg ugodnika.“ Na kraju sv. mise bio je blagoslov djece i ljljana, a ovim je slavljem proslavljen i završetak vjeronaučne godine u župi.

Proslavi sv. Ante Padovanskog prethodila je Trodnevica. Ovaj seminar, kako je rekao njegov voditelj o. Mijo Nikić u uvodnoj napomeni, razlikuje se od ostalih koje smo do sada imali. On nije samo psihološki, a nije ni samo duhovni, nego kombinacija jednog i drugog. Seminar je privukao veli broj vjernika koji su tijekom tri dana sudjelovali na krunici, razmatranju, sv. misi i klanjanju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. Pjevanje je tijekom seminara i na samu blagdan sv. Ante predvodili su članovi mješovitog crkvenog zbora i Frame HKŽ München. **s. Nikolina Bilić**

MÜNSTER Proslavljena 50. obljetnica misije

Hrvatska katolička misija (HKM) Münster proslavila je na svečkovinu Duhova, 4. lipnja 50. obljetnicu postojanja i djelovanja. Slavlje je započelo svečanom sv. misom u crkvi Presvetoga Srca Isusova u Münsteru, koju je predvodio i propovijedao pomoćni biskup Biskupije Münster Dieter Geerlings, koji je zadužen za dušobrižništvo katolika drugih materinskih jezika u biskupiji Münster, u zajedništvu s voditeljem misije dr. fra Lukom Markovićem, prvim voditeljem misije fra Krunom Bekavcem, OFM-Split, te s misijskim dušobrižnicima. U slavlju je sudjelovalo oko 300 vjernika iz cijele HKM Münster. Mons. Geerlings je u propovijedi istaknuo kako je važno naći domovinu u vjeri.

Liturgijski i glazbeni dio vodio je dakon Antun Vrbanec zajedno s pjevačima koji su posebno pripremili za to slavlje. Nakon misnog slavlja u dvorani je priređen duhovno-kulturni program na kojem su nastupile dvije studentice glazbe iz Münstera. Nastupila je i misijska pjevačka skupina i

osnutka uzima se 1967., kada je na području misije djelovao splitski franjevac fra Kruno Bekavac (1967.–1973.), iako je misija crkveno-pravno

osnovana dvije godine kasnije, 1969. godine. U početku je HKM Münster vodila brigu za Hrvate katolike na cijelom području biskupije Münster. Kasnije su na području Moersa i Bocholta osnovane samostalne misije.

Nakon fra Kruna Bekavca na mjesto voditelja misije dolazi član iste Provincije fra Ivan Nimac (1973. – 1978.). Potom pastoralnu skrb za Hrvate s toga područja preuzimaju franjevci Franjevačke provincije Bosne Srebrene, najprije fra Bono Vlado Lekić (1978.–1987.), a od 1987. do danas misiju vodi dr. fra Luka Marković. Kao dušobrižnici sada u misiji djeluju fra Miroslav Jonjić i fra Nikola Matanović. Od 1982. kao pastoralni referent i trajni dakon u misiji djeluje Antun Vrbanec. ■

članovi misijske folklorne misijske. Uz mons. Geerlingsa, sudjelovao je i Franz-Thomas Somka iz Referata dušobrižništva za katolike drugih materinskih jezika u Biskupiji Münster. Gospodin je Somka u pozdravnom govoru podsjetio na 50 godina hrvatske misije u Biskupiji Münster i na 30 godina otkako je voditelj misije dr. fra Luka Marković u Münsteru, koji se u rujnu vraća u domovinu. Organiziran je i zabavni dio.

Hrvatska katolička misija Münster nalazi se na području biskupije Münster, sa središtem Münsteru, a danas broji 3500 vjernika. Kao godina

KARLSRUHE

Bdijenje uz snagu novog života

Snimak: Mirko Vilišić

Novozavjetni spis, Djela apostolska, pripovijeda o jednom iznimno motiviranom molitvenom skupu. On je bio nakon Isusova uzašašća u nebo, a prije silaska Duha Svetoga na zemlju. U molitvi su sudjelovali: apostolski zbor, Marija, majka Isusova i druge moliteljice i molitelji (1, 12-13, 14). Oni su bili u jednoj dvorani i tamo molili dok se nisu obukli „u Moć iz visine“ u Duha Svetoga (Lk 24, 49 b). Mi smo radoznali znati što i kako su oni molili dok se nisu obukli „u Moć iz visine“. To bi nam bilo trajno osvježavajuće molitveno nadahnuće (sržni tekstovi Svetoga pisma Staroga zavjeta uz očekivani događaj, psalmi, nadahnuta, kreativna molitva). I jedna zajednica kršćana vjernika, u okviru

moliteljica i molitelja velike zajednice sveopće Crkve, bila je okupljena u molitvi uoči povijesnog događaja, izlivanja Duha Svetoga. Bila je to Hrvatska katolička misija Srednji Baden u Njemačkoj. Skup bdijenja je održan 3. lipnja u gradu Karlsruheu, u crkvi sv. Mihaela. On je bio za sve zajednice ove misije: Baden-Baden, Bretten, Bruchsal, Eppingen, Gaggenau, Karlsruhe, Kehl, Kirrlach, Offenburg, Pforzheim i Rastatt. Tema je bdijenjskog skupa bila „Duh Sveti pokretačka snaga novoga života“. Dok se pjevala ulazna pjesma, jedna je skupina mladih nosila u povorci kroz crkvu simbole, znakove odnosive na djelovanje Duha Svetoga: vjetar, plamen, voda, golub, ulje, prst Božji, oblak, sunce. Zatim su uslijedili

sadržaji programa izražavani probranim tekstovima Sv. pisma oba zavjeta. Onim tekstovima u kojima se prepoznaje snaga novoga života što ju pokreće Duh Sveti u ljudima i u svijetu. Poruka ovih tekstova i simbola bili su nosivi sadržaj predavanja i meditacija. Pojedini dijelovi predavanja su bili popraćeni spomenutim simbolima odnosivima na djelovanje Duha Svetoga u našim životima. Mladi su izricali molitvene želje za darove i plodove Duha Svetoga. Jedno vrijeme programa je omogućilo nazočnima prepoznati i svjedočiti svoja iskustva Duhova djelovanja u njima, u drugima, u svijetu. To je omogućilo i potaknulo „izvlačenje“ pobudnih i nadonosnih poruka: darova i plodova Duha Svetoga i ostalih jako korisnih ponuda kao nadahnuće za novi život. U predstavljanju tekstovnih i likovnih sadržaja sudjelovao je veliki broj mladih i mladih odraslih. Za animaciju programa pjevanja pobrinula se skupina HKM Srednji Baden: pastoralni referent Dominik Spajić, Jacqueslin Zadravec, Domagoj Spajić. Voditelj skupa bdijenja i ujedno predavač je bio dr. o. Vinko Kraljević. Nakon programa u Crkvi prosljedilo je druženje u misijskoj dvorani Blažene Djevice Marije u Bulachu – Karlsruheu. Nazočili su snažno doživjeli sadržaje ovog duhovskog bdijenja i iznimno pohvalno su se o njemu izražavali. **Vinko Kraljević**

FREIBURG Slavlje sakramenta potvrde

U subotu 20. svibnja u crkvi Srca Isusova u Freiburgu podijeljen je sakrament sv. potvrde. Sakrament je primilo 33-ero mladih iz Hrvatske katoličke misije Freiburg-Bad Säckingen. Misno slavlje je predvodio i sakrament sv. potvrde podijelio predsjednik Vijeća Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine za hrvatsku inozemnu pastvu, pomoćni sarajevski

biskup mons. Pero Sudar. Na početku misnoga slavlja uime cijele zajednice pozdravni govor i zahvalu na biskupovu dolasku u ovu misiju uputilo je krizmanik Petar Tadić. Oca biskupa, krizmanike, njihove roditelje i kumove te okupljene vjernike pozdravio je župnik vlč. Veselko Župarić. Mons. Sudar je u propovijedi uputio poruku krizmanicima kako je taj dan za njih jedan i jedinstven i neponovljiv. Dar

sv. potvrde je sedmerostruki dar koji se samo jednom prima, s pečatom Duha Svetoga. Bez Božjeg duha ne može nitko biti sretan, rekao je, mons. Sudar. Svečanosti misnoga slavlja doprinijeli su misijski župni zbor pod vodstvom Ante Mamule i krizmanici svojim misnim čitanjima, molitvom vjernika te prinosom darova (kalež, hostije, vino i voda, križ, Sv. pismo, Katekizam Katoličke Crkve, svijeća i kruh). Na kraju misnog slavlja župnik vlč. Župarić je djeci, roditeljima, rodbini i cijeloj župnoj zajednici zahvalio na suradnji i uloženom trudu, a uime krizmanika Ljubica Čurčić uputila je riječi zahvale biskupu i predala mu prigodne darove, kao i pastoralnoj suradnici Ireni Barić. Nakon biskupovog blagoslova na kraju sv. mise, podijeljeni su krizmanicima prigodni darovi te se načinila fotografija sa sakramenta sv. potvrde za uspomenu.

www.hrvati-freiburg.de

LUDWIGSBURG Hodočašće u Fatimu

Od 17. do 21. travnja skupina hodočasnika iz hrvatskih katoličkih zajednica Ludwigsburg, Korntal, Stuttgart, Weiblingen, Bietigheim i Backnang, te dvije hodočasnice iz domovine i jedna iz Münchena, na čelu s voditeljem HKZ Ludwigsburg i Korntal fra Antom Malešom, hodočastili su u Gospino svetišće Fatimu o 100. obljetnici ukazanja. Kao posebni gost

sa zajedno s domaćinom svetišta u crkvi u Fatimi. Navečer u 21.30 sati bila je zajednička procesija sa svijećama. Četvorica hodočasnika Hrvata nosili su Gospin kip. Drugoga dana slavila se sv. misa u Kapelici ukazanja, a nakon sv. mise hodočasnici su pogledali film o Fatimi i razgledali zanimljivosti svetišta. Navečer su opet sudjelovali u zajedničkoj procesiji sa svijeća-

ma posejtili su selo vidjelaca. Jedna veća skupina hodočasnika išla je na Atlantik u Nazare. Četvrtoga dana, u četvrtak, sudjelovali su u misnom slavlju u Kapelici ukazanja, potom su, uglavnom svi, busom putovali za Lisabon, gdje su posjetili katedralu, crkvu sv. Ante, gdje je rođen i kršten, i baziliku sv. Jeronima i gradski muzej. Autobusom su nakon kratkog predaha i ručka, obišli cijeli grad i kratko se zadržali na izvidnici, gdje su napravili zajedničku fotografiju. Navečer su opet u Fatimi

Sakrament sv. potvrde primilo je 36-ero mladih

na hodočašću bio je fra Branko Zebić, karmelićanin iz Splita, koji je bio propovjednik, ispovjednik i molitveni animator. Po dolasku u Fatimu, nakon vožnje iz Porta, gdje su sletjeli, i nakon smještaja u kućama – „Da Suor Beatrice“ i „Verba Divino“, slavila se sv. mi-

ma. Trećega dana, u srijedu 19. travnja, sudjelovali su u pobožnosti križnog puta i na sv. misi na francuskom jeziku ispred kapelice četrnaeste postaje zajedno s još 120 svećenika iz raznih zemalja, koji pripadaju Molitvenoj zajednici „Emanuel“. Nakon sv.

sudjelovali u zajedničkoj procesiji sa svijećama. Nakon kratkog spavanja, u 3 sata u noći su krenuli u Porto, odakle su poletjeli za Stuttgart.

Slavlje sakramenta sv. potvrde

Slavlje sakramenta potvrde bilo je 13. svibnja u crkvi Presvetoga Trojstva u Ludwigsburgu u 15 sati. Bio je to poseban dan za 36-ero potvrđenika, njihovih kumova i roditelja kao i za cijelu zajednicu Ludwigsburg i Korntal. Sakrament potvrde podijelio je ravnatelj Caritasa vlč. Oliver Merkelbach, koji je predvodio misu i propovijedao. U slavlju je bio je župnik fra Ante Maleš, koji je na kraju slavlja uputio zahvalnicu njemu, zboru, i snimateljima. Potvrđenicima, kumovima i roditeljima

Nastavak na str. 19

Skupina hodočasnika u Portugalu

MAINZ-HANAU-GIESSEN-WIESBADEN

Pohod mons. Vlade Košića

Sisački biskup mons. Vlado Košić pohodio je u subotu 10. lipnja hrvatske katoličke misije (HKM) Mainz i Hanau, a u nedjelju 11. lipnja hrvatske katoličke misije Gießen i Wiesbaden. U toj je prilici u tim misijama podijelio sakrament potvrde.

Slavlje u Mainzu

Svečano misno slavlje u crkvi sv. Bonifacija u Mainzu predvodio je u subotu 10. lipnja mons. Košić u zajedništvu s voditeljem misije fra Antom Bili-

Ocem i Sinom u Presvetom Trojstvu jedan, i koji želi od vas učiniti da imate dobro i plemenito srce", kazao je mons. Košić dodavši kako su današnji krizmanici ujedno i članovi Biskupije Mainz te će nakon primanja sakramenta sv. potvrde u potpunosti pripadati Katoličkoj Crkvi u Njemačkoj. „Vi također imate još jednu povlasticu i još jednu pripadnost, da pripadate Hrvatskoj katoličkoj zajednici ovdje u Mainzu, a to znači da negujete svoj hrvatski identitet, da znate odakle ste, da ne zaboravite svoje korijene. Vaši su roditelji,

više učiniti za svoju domovinu. Kad nam je posebno bilo teško tijekom Domovinskog rata, tada je iseljena Hrvatska ponajviše učinila da domovina opstane, da se spasi, da se obrani. Bio sam na tom području gdje je bio rat i gledao sam što se sve događalo. Zahvaljujem i sad svima koji su pomagali, ali i sada je borba. I sada treba nastaviti borbu za istinu, pravdu, za mir, za dostojanstven život svih naših ljudi. To će biti moguće u vjeri Isusa Krista, koju jača u srcima Duh Sveti. Budite uvijek ponosni što pripadate

Sakrament sv. potvrde u Mainzu primilo je 32-oje mladih

ćem, s voditeljem HKM Rüsselsheim fra Ivanom Križanovićem i voditeljem HKM Wiesbaden dr. fra Mironom Sikirićem. U toj je prilici 32-oje mladih (26 iz HKM Mainz, 5 iz HKM Rüsselsheim i 1 iz HKM Wiesbaden) primilo sakrament sv. potvrde. Na početku su oca biskupa pozdravili predstavnici krizmanika i roditelja, a potom i fra Ante Bilić koji je kazao kako je u svakoj kršćanskoj zajednici velika radost kada je pohodi pastir Crkve, biskup. Mons. Košića je srdačno pozdravio u ime HKM Mainz, Rüsselsheim i Wiesbaden. Mons. Košić je u uvodnoj riječi zahvalio na pozdravima, te je svima uputio pozdrav. U propovijedi se mons. Košić na temelju nedjeljnog Evanđelja posebno obratio mladim krizmanicima kojima je rekao da treba biti u skupini onih koji u dobru i plemenitu srcu donesu puno plodova na Božju riječ i darove koje im Bog daje. „Bog Vam daje samog sebe u daru Duha Svetoga. U vašem srcu od danas treba prebivati Duh Sveti, Bog koji je s

djedovi došli ovdje u Njemačku, a i danas dolaze mladi iz domovine, i to je žalosno. Moramo reći da je to plod loših politika u našoj državi, da se nisu stvorili uvjeti da mladi, zreli ljudi ne mogu živjeti u svojoj domovini nego moraju ići u bijeli svijet. Vi svejedno pripadate hrvatskom narodu i pripadate svojoj domovini. Vaša je prva domovina Hrvatska, a druga vam dakako treba biti Njemačka. Da biste bili pravi ljudi, ne smijete zaboraviti svoj korijen, svoj identitet, svoje hrvatsko porijeklo. Danas nije lako u domovini. Opet se događaju potresi, teškoće, ali ne smijemo odustati od borbe da je moguće ići naprijed i da je moguće i na zemlji graditi Kraljevstvo Božje. To nam omogućuje sila Duha Svetoga koji želi boraviti u našim srcima da se uvijek borimo za ono što je dobro i plemenito“, kazao je mons. Košić koji je pozvao mlade neka se vrate u domovinu koja ih treba. „Mislite na svoju domovinu i svoj narod. Ako budete vrijedni, poštteni, dobri kršćani, preko toga ćete naj-

svojoj Crkvi, Isusu Kristu i svome hrvatskom narodu.“ Nakon obnove krsnih obećanja, molilo se za silazak Duha Svetoga. Potom je mons. Košić podijelio sakrament potvrde. U prinosu darova mladi su prinijeli križ, Bibliju, hostije, kalež, vino, vodu i uspomene na sv. potvrdu. Na kraju misnog slavlja ocu biskupu su na podjeli sv. potvrde, kao i roditeljima i kumovima zahvalili predstavnici krizmanika. U ime župnog vijeća i roditelja zahvalu je izrekao predsjednik župnog vijeća Stjepan Bunić. U znak zahvale za pripremu krizmanika prigodni dar je uručen pastoralnoj suradnici u HKM Mainz s. Dioniziji Tomas i voditelju misije fra Anti Biliću. Zahvalnu riječ izrekli su i fra Ante Bilić i mons. Košić. Skupinu krizmanika iz HKM Rüsselsheim pripremala je pastoralna suradnica s. Estera Marijić, zajedno s voditeljem misije fra Ivanom Križanovićem, koja je također sudjelovala u misnom slavlju. Misno slavlje pjesmom uz pratnju glazbenih instrumenata uveličala je skupina mla-

Sakrament sv. potvrde u Gießenu primilo je 45 djevojaka i mladića

Marko Barać, Emanuela Bolotin, Matteo Gusić, Ivona Mandić, Marija Nikolić, Dorian Pavlović-Djedović i Andrea Vrgoč, čitalo je molitve vjernika o temi sedam darova Duha Svetoga. Na koncu bogoslužja Zlatko Pervan u ime roditelja zahvalio je

dih i skupina pjevača uz pratnju na orguljama dr. Joze Majdančića. **A.P.**

Slavlje u Gießenu

Na svetkovinu Presvetog Trojstva, u nedjelju 11. lipnja, mons. Košić je u Hrvatskoj katoličkoj misiji Gießenu podijelio sakrament potvrde, koji je primilo 45-ero krizmanika. U prelijepoj i prepunoj crkvi sv. Bonifacija u Gießenu u koncelebraciji s biskupom Košićem

bio je domaći župnik fra Marijan Petričević te župnik crkve sv. Josipa iz Zenice vlč. Vlado Pranjić uz asistenciju đakona Mate Valjana. Svečano misno slavlje glazbeno je uokvirio sastav „Emanuel“ iz Zagreba. Župnik fra Marijan je na početku bogoslužja pozdravio mons. Kašića i izrazio mu srdačnu dobrodošlicu. Nakon biskupove nadahnute propovijedi zamolbu za podjelu sv. potvrde izrazila je krizmanica Gloria Bebek. Sedmero krizmanika,

biskupu Vladi Košiću na dolasku u misiju i na podjeli sakramenta sv. potvrde, te katehetama đakonu Mati Valjanu i župniku fra Marijanu Petričeviću za strpljivost i nastojanje da se djeca upute u kršćanski nauk, da ga shvate i razumiju te da nauče ljubiti Krista i svoga bližnjega. Kratku meditaciju nakon sv. pričesti pročitala je krizmanica Antonija Crnjak. Nakon bogoslužja bilo je fotografiranje pred Crkvom.

M.V.

NJEMAČKA

Dr. sc. Pero Jurišić – član Središnjeg vijeća njemačkih katolika

Zauzeti vjernik laik u Hrvatskoj katoličkoj misiji Srednji Baden, sa sjedištem u Karlsruheu, dr. sc. Pero Jurišić izabran je 20. svibnja u Središnje vijeće njemačkih katolika u trajanju od četiri godine, kao jedan od trojice članova iz redova zajednica drugih materinskih jezika. Dr. sc. Pero Jurišić je rođen 1970., od oca Ive i Majke Ane, nedaleko Novog Travnika, u Bosni i Hercegovini, kao prvo od četvero djece. Nakon prvog razreda osnovne škole dolazi u Njemačku, u koju su se roditelji već bili naselili. Studirao je kemiju u Heidelbergu i Glasgou. Doktorirao je 2000. u Heidelbergu. Najprije je radio kao sav-

jetnik, a sada kao menadžer u SAP-u u Walldorfu u Njemačkoj. Kao vjernik laik dugo je zauzet u župnom vijeću i folkloru, naprije u Hrvatskoj katoličkoj misiji Pforzheim-Bruchsal (sada HKM Srednji Baden). U crkvenom je braku sa suprugom Normelom od 1998. i roditelji su dvoje djece – Sare (12) i Nika (10). Čestitku na izboru u Središnje vijeće njemačkih katolika uputio mu je 22. svibnja delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina sa željom da se u Vijeću „zauzima i za bolju prepoznatljivost Hrvata katolika, koji se okupljaju u hrvatskim katoličkim misijama i zajednicama u Njemačkoj“. **A.P.**

Nastavak sa str. 17

uputio je čestitku. Na misi je pjevao zbor, a u slavlju su čitanjem i pjevanjem sudjelovali krizmanici. Na orguljama je pratila Mathilda Peter, a na gitari Ivan Maljevac. Zborom je ravnala voditeljica zbora Monika Peter.

Slavlje prve sv. pričesti

Slavlje prve sv. pričesti u crkvi Presvetog Trojstva u Ludwigurgu bilo je 21. svibnja u 12 sati. Sakramentu je pristupilo 34-ero djece iz zajednica Ludwigsburg i Korntal. Slavlje je počelo svečanim ulazom u crkvu prvopričesnika, ministranata i župnika fra Ante Maleša. Nakon pozdrava župnika fra Ante u uvodu u misu, umjesto pokajanja svi – zbor „Slavujji“ i prvopričesnici, a na kraju roditelji i svi vjernici pjevali su pjesmu: „Dragocijena Kristova krv!“ Zbor „Slavujji“ i prvopričesnici su nastupili pjevati cijelu misu. Prvopričesnici su čitali čitanja na misi i molitvu vjernika. Bilo je posebno iznenađenje kad je jedan prvopričesnik čitao čitanje na portugalskom. To je posebno iznenađilo njegovu majku koja je Brazilka. Sutradan, 22. svibnja, prvopričesnici i roditelji sa župnikom, išli su u zabavni park „Tripsdrill“.

HOFHEIM AM TAUNUS/KELKHEIM

Hrvatska katolička župa (HKŽ) Main-Taunus/Hochtaunus (sa sjedištem u Kelkheimu) tradicionalno je proslavila Tijelovo i Dan župe u četvrtak 15. lipnja ispred Bergkapelle u Hofheim am Taunus. Misno slavlje predvodio je i propovijedao dušobrižnik u HKŽ München fra Petar Komljenović, u zajedništvu s domaćim župnikom fra Marinkom Vukmanom. Fra Marinko je na početku pozdravio predvoditelja slavlja i sve okupljene vjernike. Kazao je kako je fra Petar rođen i odrastao u Sindelfingenu u Njemačkoj, a obitelji mu je iz Sanskog Mosta u Bosni i Hercegovini. „Tamo je ujedno prošle godine slavio mladu misu, a bio sam mu kum na mladoj misi. Fra Petre, potičem te, osokoli ovaj vjerni, Božji i hrvatski narod koji je razapet između domovine i tuđine, između sadašnjosti i neizvjesne budućnosti da ostane vjeran Bogu, Crkvi i svojoj domovini Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini.“

Fra Petar je u propovijedi istaknuo kako nas Bog poziva da se sjećamo svih dobročinstava njegovih i da ne zaboravimo što je nama učinio. „Mi smo jedno tijelo i jedna sveta, katolička obitelj u Kristu. Za nju ne vrijedi samo živjeti, nego i dati svoju krv za nju kao što je to učinio naš Gospodin Isus

Proslavljeno Tijelovo i Dan župe

Misno slavlje predvodio je i propovijedao fra Petar Komljenović

Krist“, kazao je u propovijedi fra Petar Komljenović, koji je na kraju misnog slavlja podijelio svoj mladomisnički blagoslov, a vjernicima su podijeljene i sličice s njegove mlade mise. Pjevanje na sv. misi animirala je pastoralna suradnica s. Magdalena Višić uz pratnju na orguljama Hrvoja Barnjaka. Na kraju misnog slavlja bio je blagoslov s Presvetim Oltarskim Sakramentom te blagoslov vozača i automobila. Prije misnog slavlja bila je mogućnost za sakrament ispovijedi i krunica. Nakon ručka priređen je duhovno-kulturni

program. U programu su nastupili su: dječji zbor, djeca iz Hrvatske dopunske nastave, mala folklorna skupina, pobjedjednici Dječjeg festivala „Mikrofon je vaš“, srednja folklorna skupina, velika folklorna skupina te plesna skupina „No limit“. Program je vodila učiteljica Smiljana Veselić-Vučina. Nakon duhovno-kulturnog programa priređen je zabavni program. Čisti prihod od proslave u iznosu od 3500 eura bio je namijenjen siromašnim studentima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. **A.P.**

Dječji festival „Mikrofon je vaš“

U nedjelju 21. svibnja u Hrvatskoj katoličkoj župi Main-Taunus/Hochtaunus u Kelkheimu, održan je 18. tradicionalni dječji festival „Mikrofon je vaš“, na kojemu su nastupala 16 izvođača. Sve nazočne, a posebno mlade pjevačice i pjevače u dvorani je pozdravio župnik fra Marinko Vukman. Na festivalu su nastupili: Emily Crnković („Zovem da ti čujem glas“ – Anto-

nija Šola), Antonio Jelić („Bijeli križ“ – Thompson), Marija Šuker-Biješković („Sve bi seke ljubile mornare“ – Magazin), Ema Glavan („Malo mi za sriću triba“ – Doris Dragović), Ivano Mandurić („Lijepa li si“ – Thompson), Ema Drežnjak („Hajde da ludujemo“ – Tajči), Zora Pranjić („Bube su u glavi“ – Tajči), Ana i Emily Crnković („Duša hrvatska“ – Lana Jurčević), Luka Kapo-

vić i Antonio Jelić („Zorica“ – Mejaši), Tereza Lončar („Dodiri od stakla“ – Nina Badrić), Laura Kapović („Konoba – Tedi Spalato i Meri Cetinić), Ivona Tomac („Da znaš“ – Vesna Pisarović), Katarina Kapović („Nitko i ništa“ – Lana Jurčević), Izabela Curić („Nebo“ – Nina Badrić) i duet Dario Polić i Patricia Blekić („Tajna najveća“ – Miroslav Škoro i Marta Nikolin). Stručni žiri u sastavu Maja Skelac, Martina Pavlović i Ivan Miletić kao i publika imali su težak zadatak izabrati tri najbolje izvedbe. Prvu nagradu u izboru žirija osvojila je Emily Crnković, drugu žirija osvojila je Emily Crnković, a treću Luka Kapović i Antonio Jelić. Publika je pobjedničku interpretaciju dječjeg festivala dodijelila Emi Glavan, drugo mjesto Patriciji Blekić i Dariju Poliću, te treće Terezi Lončar. Za najsimpatičniju izvedbu pjesme stručni žiri je izabrao Zoru Pranjić. Kroz program je vodila Antonia Baotić. Nakon proglašenja pobjednika, svi natjecatelji dobili su od HKŽ Main-Taunus/Hochtaunus prigodne darove, a posebno pobjednici.

Mario Trifunović

SINEDLFINGEN, HERRENBERG I LEONBERG

Slavlje Majčina dana

U nedjelju, 14. svibnja tijekom misnih slavlja u hrvatskim katoličkim zajednicama u Sindelfingenu, Herrenbergu i Leonbergu proslavljen je Majčin dan. Kao dar svim majkama za ovu su prigodu došli iz mjesta Velika, pokraj Požege, Ružica i Josip Vukašinović zajedno sa svojih četvero sinova i dvije kćeri. Ružica i Josip, otvoreni životu bez pridržaja, donijeli su na svijet 16-oro djece, 11 sinova i 5 kćeri. Okupljeni oko oca Josipa osnovali su svoj Tamburaški sastav te izdali CD „Ovo je vrijeme, ovo je čas“. Osim što su glazbeno animirali sva tri misna slavlja na Majčin dan, zajedno s djecom, Ružica i Josip posvjedočili su o daru životu kojega im je Bog darovao. Kroz bure i oluje života, idu hrabro naprijed pouzdajući se u Boga, tvorca života koji nikada nije iznevjerio svoja obećanja. Još je desetoro djece u obiteljskoj kući s roditeljima, više njih uz osnovnu i srednju školu pohađa ili je već završilo i Glazbenu školu. Najmlađi sin ove je godine prvopričesnik, a najstariji koji ima 37 godina,

oženjen je i ima dvoje djece. Na kraju euharistijskog slavlja otpjevali su pjesmu „Mama hvala“ te izmamili suze prisutnih. Na kraju je župnik fra Ivica Erceg, zahvalivši obitelji Vukašinović, pozvao sve na ljubav i zahvalnost prema vlastitim majkama. Obitelj Vukašinović je obećala da će rado

doći u svaku našu misiju i zajednicu, ako ih župnici pozovu. Nakon misnih slavlja župnik fra Ivica pozvao je sve prisutne vjernike da ostanu na prigodnom domjenku u dvorištu crkva u kojima Hrvati u tim mjestima slave misna slavlja ili u krugu tih hrvatskih katoličkih zajednica. s. Mirjana Juranović

U SPOMEN

Fra Jozo Zrnčić

svećenik, redovnik

Petar Klapež i 104 redovnika-svećenika. Rodbina, bogoslovi, sjemenistarci, časne sestre, vjernici iz Udovičića i Otoka, Hrvaca, Sinja i drugih župa, te osobni prijatelji došli su se također oprostiti od fra Joze. Pjevanje su predvodili bogoslovi i članovi mješovitog zbora pod vodstvom mo fra Jure Župića. Sprovodne obrede, nakon završetka mise zadušnice, na groblju sv. Frane u Sinju prevodio je gvardijan fra Petar Klapež.

Fra Jozo Zrnčić rođen je 3. travnja 1939. u župi Otok (Udovičići) od oca Nikole i majke Manda r. Vrdoļjak. Nakon osnovne škole, Franjevačku klasičnu gimnaziju pohađao je u Makarskoj (1953.–1958.), a filozofsko-teološki studij u Makarskoj (1959.–1964.). U noviciat je stupio 5. srpnja 1955. na Visovcu gdje je položio prve jednostavne zavjete 6. srpnja 1956. godine. Svečane zavjete položio je 8. prosinca 1962. u Makarskoj. Za đakona je zaređen 15.

prosina 1963. u Makarskoj, a red prezbiterata primio je 30. ožujka 1964. u Makarskoj. Mladu misu proslavio je u Udovičićima (župa Otok) 5. travnja 1964. godine.

Obnašao je sljedeće službe: Sinj (1964.–1965.) – župni vikar; Stankovci (1965.–1965.) – župnik; Zagreb (1965.–1968.) – studij crkvene glazbe; Rim (1968.–1970.) – studij crkvene glazbe; Zagreb (1971.–1973.) – župni vikar; Frankfurt (1973.–1979.) – dušobrižnik; Sindelfingen (1979.–1983.) – župnik; defnitor Provincije (1982.–1985.); München (1983.–1988.) – župnik; Sinj (1988.–1991.) – gvardijan i župnik; Zagreb (1991.–1997.) – samostanski vikar i župnik; Hrvace (1997.–2003.) – župnik; Zagreb (2003.–2004.) – župni vikar; Baška Voda (2004.–2006.) – župni vikar; Sinj (2006.–2013.) – župni vikar i Sinj (2013.–2017.) – ispovjednik.

www.franjevci-split.hr

U petak 2. lipnja nakon teške bolesti, okrijepljen svetim sakramentima, u franjevačkom samostanu u Sinju u 79. godini života, 63. redovništva i 54. svećeništva preminuo je fra Jozo Zrnčić. U ponedjeljak, 5. lipnja u 16 sati, u crkvi Gospe Sinjske u Sinju mons. Tomislav Rogić, biskup šibenski, služio je misu zadušnicu za redovnika-svećenika fra Jozo Zrnčića. Na oproštaju su bili provincijal fra Joško Kodžoman, gvardijan fra

Napisala i priredila: Željka Čolić

Drage mlade čitateljice i čitatelji!

Leto nam je stiglo, a s njim i vrijeme odmora i putovanja. Za vaše bolje raspoloženje pripremili smo zanimljivosti o predivnom Dubrovniku, u kojem se u srpnju i kolovozu još od 1950. održavaju Dubrovačke ljetne igre. Neka vam je radosno vrijeme odmora!

By: Didi; www.pixels.o.de

Posloži slova i dobit ćeš pet pojmova u svezi s Dubrovnikom

UZAGAR

TALISBER

SV. HOVLA

DUNSTRA

ČETAMIN

Izgubljene riječi

Upiši riječi na odgovarajuće mjesto

naselje – Slavena – jugu – spominje – vlast – odlukom – jedini – postigao – doba – dubrovačka

Dubrovnik (lat. Ragusium) je jedan od najljepših gradova u Europi, koji se nalazi na samom _____ Hrvatske. Po najnovijim arheološkim nalazima već je u 3. st. postojalo ilirsko _____ na stijenama, koje su se u antičko _____ nazivale „Raguza“. U 7. st. su se tu nastanili stanovnici iz Epidauruma (današnjeg Cavtata), jer su bježali pred navalom _____ i Avara, koji su tu ostali. U povijesnim dokumentima se 850. g. prvi put _____ kao „Ragusa/Labusa“. U 10. st. osniva se _____ nadbiskupija i metropolija. Od 1205. grad priznaje _____ Venecije i počinje se oblikovati dubrovačka komuna iz koje je izrasla aristokratska Dubrovačka Republika. Dubrovačka Republika je _____ grad-država na Jadranu, koja je imala vlastite institucije i ovlasti. Posebno u 15. i 16. st. grad-država je _____ izvanredni stupanj razvoja, bogatstva i diplomacije i bio je ujedno i kulturno središte. Međutim _____ Napoleona 1808. godine Dubrovačka Republika prestaje postojati. Dubrovnik se pripaja kraljevini Dalmaciji i odatada ostaje u sklopu hrvatskih područja sa svim povijesnim izazovima.

Pitalice ? :)

1) 1296. godine Dubrovačka Republika je uvela?

- a) sustav rasvjete
- b) sustav kanalizacije
- c) sustav čišćenja

2) Tko je zaštitnik grada?

- a) sv. Vlaho
- b) sv. Ivan
- c) sv. Pavao

3) Najveći neprijatelj i konkurencija Dubrovačke Republike je bila?

- a) Španjolska
- b) Francuska
- c) Venecija

4) Kako se Dubrovnik još često naziva?

- a) zlato Jadrana
- b) biser Jadrana
- c) dragulj Jadrana

Znate li...

- da naziv Dubrovnik potječe iz hrvatske riječi „dub“ što znači hrast (dubrava – hrastova šuma), koja se nalazila na hridima
- da su gradske zidine 1940 metara dugačke i posjeduju 5 tornjeva
- da je Raguza bio službeni naziv, a naziv Dubrovnik se tek od 15. st. sporedno rabio, a od 1921. rabio se samo naziv Dubrovnik
- da je Dubrovnik 1416. godine donio uredbu o ukidanju ropstva i zabrani prijevoza robova kao prva država u Europi
- da je Dubrovačka Republika kao prva država na svijetu priznala 1776. godine Sjedinjene Američke Države

Riješenice: 1a, 2a, 3c, 4b

„Djeca medija“ poručuju: Može se!

Društvo za komunikacijsku i medijsku kulturu iz Zagreba dobitnik je posebne nagrade međunarodnog žirija koji je vrednovao rad europskih projekata medijskog obrazovanja u organizaciji „Evens Foundation“ – vodećeg promotora medijskog obrazovanja u Europskoj uniji.

Nakon šest godina predanog volonterskog rada s više od 100 dragovoljaca, nakon što smo održali više od 600 radionica, predavanja i medijskih treninga kojima smo obuhvatili više od 13 tisuća polaznika po cijeloj Hrvatskoj dobitnici smo posebne nagrade međunarodnog žirija koji je vrednovao rad europskih projekata medijskog obrazovanja u organizaciji „Evens Foundation“ – vodećeg promotora medijskog obrazovanja u Europskoj uniji, piše u svome priopćenju 1. lipnja Društvo za komunikacijsku i medijsku kulturu iz Zagreba. To je udruga o kojoj sam već pisao, a sastavljena je većinom od mladih komunikologa i novinara koji su studirali ili studiraju na Hrvatskim studijima i Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu, a moglo bi se reći da ih sve okuplja želja da pomognu drugima. A kako bi to mogli činiti, osmislili su i razvili jedinstveni projekt „Djeca medija“ kojemu je cilj preko medijskoga odgoja obrazovati za ispravno i poželjno korištenje medija djecu, mlade, roditelje, nastavnike, ali i sve zainteresirane, što je sada prepoznato i u međunarodnom kontekstu. Zato u ime „Djece medija“ mogu poručiti svima koji (ponekad) sumnjaju u sposobnost mladih u Hrvatskoj: Može se! Može se biti koristan društvu, kreativan i inovativan, plemenit i velikodušan – a da sve te kvalitete budu prepoznate i izvan Hrvatske i da budu uzor i drugima.

Posebna nagrada žirija dodijeljena je Djeci medija zbog, kako je istaknuto u odluci međunarodnoga žirija, „pristupa koji povezuje rad sveučilišnih nastavnika i volontera, načina kako pristupa medijima, važnosti projekta u kontekstu Hrvatske, utjecaja koji ima na polaznike i volontere te posvećenog volonterskog pristupa kao pozadine rada organizacije.“ Svojim radom smo dokazali da volonterski projekti mogu biti održivi i međunarodno prepoznati, a posebno nas raduje to što su međunarodne institucije potvrdile vrijednost našeg jedinstvenog pristupa medijskom obrazovanju djece, roditelja,

stručnih suradnika, nastavnika i profesora.“ Uz posebno priznanje, DKMK je dobio i novčanu potporu od 5.000 eura koja će se namjenski koristiti i u kampanji na razini Europske unije kojoj je cilj informirati sve države članice o modelu rada Djece medija.

I volonterstvo je održivo

U priopćenju se prenose i moje riječi, kao predsjednika i utemeljitelja DKMK-a (nadam se da čitateljice i čitatelji neće zamjeriti „samocitiranje“), u kojima sam izjavio kako je ova nagrada došla u pravo vrijeme kao potvrda svim članovima DKMK-a koji više godi-

na predano rade na promociji medijskog obrazovanja te sam dodao: „Svojim smo radom na primjeru Djece medija dokazali da volonterski projekti mogu biti održivi i međunarodno prepoznati. Posebno nas raduje kako su međunarodne institucije potvrdile vrijednost našeg jedinstvenog pristupa medijskom obrazovanju djece, roditelja, stručnih suradnika, nastavnika i profesora.“ Posebno sam zahvalio svim korisnicima i volonterima te posebno institucijama s kojima Djeca medija surađuju već nekoliko godina i koji su od početka podržavali projekt: Matica hrvatska, Grad Velika Gorica i tamošnji Centar za djecu, mlade i obitelj sa svim osnovnim školama, Ministarstvo znanosti i obrazovanja, udruga Pragma, Agencija za elektroničke medije, kao i hosting kompanija Avalon, Hrvatski Telekom, te posebno i župa sv. Blaža iz Zagreba, koja je DKMK-u na raspolaganje stavila ured koji još uvijek koristi, kao i vjeronaučnu dvoranu za veće sastanke članica i članova udruge. Nikako se ne smije zaboraviti niti činjenica da smo

predavanja za djecu i roditelje održali i u našoj HKM Heidenheim a.d. Brenz koju vodi vč. Vilim Koretić na čiji smo se poziv i odazvali 3. prosinca 2011. u prigodi proslave Nikolinja.

U natjecanju je sudjelovao veći broj projekata iz cijele Europe, a odluci žirija prethodio je posjet predstavnika organizatora, provjera i analiza rada DKMK-a, te vrednovanje koje je proveo međunarodni tim stručnjaka. Svečana nagrada DKMK-u bit će dodijeljena u Sarajevu 21. rujna na središnjoj europskoj konferenciji o medijskoj pismenosti „Media Meets Literacy“ koju organizira Evens Foundation u suradnji s partnerima. Glavnu ovogodišnju nagradu osvojio je projekt Zalab, koja u Italiji provodi projekt „Otherness“ koji na jedinstven način o medijskoj pismenosti obrazuje migrante.

Društvo za komunikacijsku i medijsku kulturu (DKMK, www.dkmk.hr) je udruga osnovana 2011. godine s ciljem poboljšanja medijske i komunikacijske kulture stanovnika Republike Hrvatske kroz sustavnu edukaciju o medijima te poticanje razvoja osviještenih korisnika koji se s razumijevanjem i kritičkim odmakom koriste medijskim sadržajima koje sami odabiru. Projekt Djeca medija je najvažniji projekt Društva te najveći volonterski projekt u području medijskog obrazovanja u Europskoj uniji, s više od 100 članova volontera. Cilj projekta je sustavna edukacija učenika, roditelja, nastavnika, profesora i stručnih suradnika o medijima te poticanje razvoja osviještenih korisnika medija koji s razumijevanjem i kritičkim odmakom koriste medijske sadržaje koje sami odabiru. Glavne aktivnosti projekta su interaktivna predavanja i radionice o medijima, radijska emisija „Odgoj za ideale“ na Radio Marija i kreiranje edukativnih i zabavnih sadržaja na internetskim stranicama te društvenim mrežama projekta Djeca medija, a sve s ciljem – kao što smo napisali i u prošlom broju – pomaganja svima da postanemo svjesniji, kritičniji i odgovorniji korisnici masovnih medija.

Danijel Labaš

Nastavak sa str. 4

rođena je 1999. i zbog njezinoga lošega stanja nitko nije vjerovao da može preživjeti, osim njezinih roditelja koji su se utekli pod zagovor sada blažene Itale Mele. Zbog toga su sami na oltar donijeli relikvije blaženice. Kardinal Angelo Amato u propovijedi pred više od 3 tisuće vjernika među ostalim je istaknuo: „Nakon žilavoga ateizma u mladosti uspela se na brdo svetosti, upoznala vjeru i ostala joj privržena“, tako da je živjela svetačkim životom.

Bog nije dalek ni zatvoren

Blažena Itala Mela svjedoči da Bog nikome, pa ni onima koji ga još nisu upoznali, nije dalek i zatvoren. Poručio je to i papa Franjo prije molitve Anđeoskoga pozdravljenja, tumačeći biblijska čitanja koja vjernicima pomažu da uđu u „otajstvo Božjega identiteta“, kao što je to doživio i sveti Pavao koji piše zajednici u Korintu: „Milost Gospodina Isusa Krista, ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga sa svima vama!“ Taj apostolov „blagoslov“ plod je „njegovoga osobnog iskustva Božje

ljubavi, one ljubavi koju je objavio uskrslu Krist, koja je preobrazila njegov život i 'gurnula' ga da evanđelje donosi narodima.“ Polazeći od toga svoga iskustva milosti, Pavao može poticati kršćane da budu radosni, da nastoje biti savršeni, da jedni druge ohrabruju, da žive u miru. Kršćanska zajednica, pa i uz ljudska ograničenja, može postati odraz zajedništva Presvetoga Trojstva, njegove dobrote, njegove ljepote. No to, kako svjedoči i sam sveti Pavao, „nužno prolazi preko iskustva Božjega milosrđa, njegovog opraštanja“, a to svjedoči i život blažene Itale Mele, kao i povijesno iskustvo izabranoga židovskoga naroda koji je prekršio savez s Bogom, ali se on ukazuje Mojsiju u oblaku kako bi obnovio taj savez, rekao mu kako se zove i pojasnio mu značenje toga imena: „Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću.“ To ime govori da „Bog nije daleko i zatvoren u sebe samoga, već je Život koji se želi pripočavati, On je otvorenost, ljubav koja otkupljuje čovjeka od nevjernosti. Bog je 'milosrdan', 'milostiv' i 'pun milosti' jer se daje nama da bi ispunio naša

ograničenja i naše nedostatke, da bi oprostio naše pogreške, da bi nas ponovno doveo na put pravde i istine. Ta je Božja objava do svoje punine došla u Novome savezu zahvaljujući Kristovoj riječi i njegovom poslanju spasenja. Isus nam je pokazao Božje lice, Jedno u biti i Troje u osobama; Bog je sve i samo ljubav, u supostojećem odnosu koji sve stvara, otkupljuje i posvećuje: Otac i Sin i Duh Sveti“, poručio je Sveti Otac. A kada čovjek traga za Bogom i ne umara se u toj potrazi, onda ga i pronade. To zorno svjedoči i primjer bogatoga i uglednoga Židova Nikodema, koji „nije prestao tragati za Bogom; a sada je shvatio odjek svoga glasa u Isusu. U noćnom dijalogu s Nazarećaninom, Nikodem konačno razumije da ga Bog već traži i čeka, da ga On osobno ljubi. Bog nas uvijek traži prvi, prvi nas čeka, prvi nas ljubi“, pojasnio je Papa i sve vjernike pozvao da se u molitvi obrate Majci Božjoj da im pomogne da sve dublje uđu, „cijelim svojim bićem, u trojstveno Zajedništvo da bismo živjeli i svjedočili ljubav koja daje smisao našem postojanju.“

M. K.

NAGRADNA KRIŽALJK

Gospa Kondžilska

Rješenje pošaljite najkasnije do 27. rujna

Mariofil Soldo	Udičarski pribor za lignje; pušca	Župa uznese-nja BDM u Bosni	Švic.-francuski pisac	Stjepan Džalto	Srdito, ljutito	Ruska pjevačica Pu-gačova	Sliku BDM našao Turčin u tmlju njive u u selu...	„Metar“	Previjač rana	Krešo Novosel	Obrušavanje dijela brda	Starinsko hladno oružje	Pjevačica Kraljić	Film Dalbora Matonića
Ruska bajka		▼					Janjičarski odred	▼						
Marijansko svetište na brdu...	▶							Država u Europi Zemljina mjera	▶					
Ždrijebe (omak)				Trop. gušter terađ. predmeta od olova	▶					Pravoslavac [lokal.] Sliku sklonio u svoj...	▶			
Sumrak						Bolest ražnica „Zapad“							„Amper“ Djevojka ame kose	▶
August Senca			Biljka pešavica Metalno dugme	▶				Telečak, naprt-njača	▶					Palica, motka (drveni...)
Slo. redatelj Taufer					Glumica Karić ili Vilenica				Malta	▶	Kamenjar Sedmo grčko slovo	▶		
Hrvatska izložba inovacija									Berilij	▶		Nikola Tavčić Ivan Slamnig	▶	
Drago, mila, slatka osoba									Grčki poluotok	▶				
Format papira		Šarena dugara pa papiga	▶						Rasulo, slom, propast	▶				

INTERVJU

Nastavak sa str. 7

U ovih već više od 25 godina Hrvatska kao mlada država nije stvorila uvjete da njezini građani mogu u njoj živjeti od svoga rada. Sigurno jedan je od razloga i obrambeni rat kojim smo morali izboriti slobodu, a koji je uništio mnogo materijalnih dobara. Ipak veći je problem Hrvatima nesklona politika već nekoliko političkih elita koje vladaju zemljom. To izgleda paradoksalno ali je istinito: premda imamo svoju državu, njome vladaju oni koji ju ne vole, odnosno političari koji vole samo sebe a ne svoj narod, ili su još uvijek opterećeni protuhrvatskim, jugoslavenskim i komunističkim, nasljeđem. Dok se to ne promijeni, naši će ljudi odlaziti.

Živa zajednica: Kako pomoći da ljudi ne napuštaju zemlju, već da u njoj nađu svoju egzistenciju, a i da se iseljenici u većem broju vraćaju u domovinu? Tko je pritom odgovoran i što bi se pritom moglo učiniti, a i što Crkva čini da mladi ostanu u domovini?

Biskup Vlado Košić: Odgovorni za ovaj novi egzodus iz Hrvatske su najviše političari. Neobično je da ni jedna vlada do sada nije stvorila uvjete da naši uspješni ljudi u inozemstvu mogu, bez velikih problema, dolaziti i ulagati u Hrvatsku. Tako bi se pomoglo najviše domovini. Oni su bili dobri kad je Hrvatska bila napadnuta, kad je bila u ratu, no poslije su im političari zatvorili vrata, kako u ekonomskom tako i u političkom smislu. To je tragično i to se mora promijeniti. Kada pak pitate o ulozi Crkve, ona je uvijek bila uz svoj narod i osnivala hrvatske katoličke misije po čitavom svijetu kamo su odlazili naši ljudi. Upravo ove godine spominje se 50 godina od organiziranog djelovanja hrvatske inozemne pastve. I danas to Crkva nastavlja činiti, ona prati naše ljude i na uslugu im je u inozemstvu. Ali da se zaustavi odlazak, osobito mladih ljudi, iz Hrvatske, Crkva može poučavati naše mlade vjernike da je potrebno ostati u domovini i kada je teško, da se domovina brani ne samo oružjem nego još više živim stanovništvom, da treba graditi domovinu u domovini. Kad je međutim mlad čovjek nezaposlen i ne može planirati svoju egzistenciju jer mu je nesigurna, on koristi svaku priliku koja mu se nudi. Ako ode na neko vrijeme, to ne znači da će u inozemstvu i trajno ostati.

Hrvati izvan domovine njeguju ljubav prema Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini

Živa zajednica: Ovih ste dana podijelili sakrament sv. potvrde u hrvatskim katoličkim misijama Mainz, Hanau, Gießen i Wiesbaden. Vaše iskustvo susreta s hrvatskim iseljeništvom?

Biskup Vlado Košić: Već sam u svojim 18 godina biskupske službe posjetio mnoge hrvatske zajednice u Njemačkoj, ali i u drugim zemljama Europe i svijeta. Mogu reći da me uvijek zadivi ta svijest koju naši ljudi imaju, a mislim da je jača negoli u domovini. Mislim na domoljubnu svijest, na ljubav prema Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Tim više je teško gledati tolike naše iseljenike, tisuće i tisuće, a osobito mlade kako se školuju i rastu daleko od domovine. Ipak, oni nose svoju domovinu Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu u srcu i to je lijepo, to veseli. A ja se kao biskup za njih molim, u podjeli sakramenta svete potvrde znam da im se podjeljuje dar Duha Svetoga da mogu ojačani njegovim darovima svoju vjeru živjeti i hrabro svjedočiti. U dio tog hrvatskom katoličkog identiteta pripada i domoljubna svijest te se ja nadam da će, kad bude moguće i na način kako će to Bog dati, i oni danas sutra pridonijeti

Mons. Vlado Košić

svojim životom i radom prosperitetu Hrvatske.

Živa zajednica: Vaša poruka za kraj?

Biskup Vlado Košić: Zapravo već sam sve rekao. Ja zahvaljujem našim misionarima, franjevcima koji su me lijepo primili, a koji se zdušno brinu, zajedno s drugim biskupijskim i redovničkim svećenicima, za duhovno dobro naših hrvatskih iseljenika u Njemačkoj, što se dobro vidjelo u lijepo organiziranim liturgijskim slavljinama podjele sakramenta svete potvrde za naše mlade krizmanike. Želim našim krizmanicima da se oni upute osnaženi Duhom Svetim u život, da svoju mladost žive kršćanski i vjerno Isusu Kristu i Katoličkoj Crkvi, da ne zaborave Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu, koje su im prva domovina te da kao ljudi napreduju u svemu što je dobro, lijepo i plemenito.

Razgovarao: Adolf Polegubić

FRANKFURT AM MAIN

Održan Hrvatski tjedan

Manifestacija pod nazivom „Kroatisches Genuss Festival“ (Hrvatski tjedan) održana je od 1. do 12. lipnja na trgu Rossmarkt u Frankfurtu na Majni, u povodu 10. obljetnice djelovanja Hrvatskoga gospodarskog saveza iz Frankfurta. To su prepoznali i podržali Grad Frankfurt na Majni, zatim Croatia Airlines, Hrvatska turistička zajednica, hrvatski izvoznici te radio postaja „Antenne Frankfurt“. Tako je tijekom tih dana bilo moguće degustirati

hrvatske proizvode te vidjeti ono najbolje od Hrvatske. Na 20-ak štandova, osim bogate kuhinje i kvalitetnih i poznatih pića iz svih dijelova Hrvatske, bili su izloženi i drugi tradicionalni proizvodi, poput narodnih nošnji, lavande i sl. Priredjen je i bogati kulturno-glazbeni program, u sklopu kojega je u nedjelju 11. lipnja nastupila folklorna skupina Hrvatske katoličke župe Main-Taunus/Hochtaunus sa sjedištem u Kelkheimu. Na manifestaciji su bila izložena i pojedina izdanja Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Maini.

A.P.

Računi

– Ako se već baviš mojim životom, onda mi barem plaćaj račune!

Imaš – nemaš

– Ako nemaš ono što voliš, voli ono što imaš.

Braća

– Složna braća kuću grade, nesložna dvijel!

Alergija

Medicina je zaista mnogo napredovala. Ono što je nekada bilo obično češanje, sada je alergija!

Snovi

– Da bi ostvario svoje snove, moraš se najprije probuditi.

Popuštanje

– Ne može jedan nikad toliko popustiti, koliko drugi može zategnuti.

Pogrešan put

– Ako ste na pogrešnom životnom putu, svejedno je hodate li ili stojite na mjestu!

Roštilj

– Ništa ne miriši toliko kao tuđi roštilj!

Rješenje – problem

– Nema tog rješenja za koji neki ljudi nemaju problem.

Bračna luka

– Kako da uplovim u bračnu luku, kad su mi sve lađe potonule?!?

Rodendani

– Rodendani su veoma korisni!
– Što ih više imaš, to duže živiš!

O SIROMAŠTVU DUHA

„Ti uopće nisi siromašan“

Siromah upita mudrog starca: „Zašto sam toliko siromašan?“

Mudri starac odgovori: „Nisi naučio davati.“

Siromah: „Kako mogu davati kad nemam ništa?“

Mudri starac: „Imaš nekoliko stvari:

lice kojim možeš dati osmijeh, usta kojima možeš dati mudrost i utjehu drugima, srce koje možeš otvoriti za druge,

oči kojima možeš promatrati dobro u drugima, tijelo koje možeš upotrijebiti da pomogneš drugima.

Ti, zapravo, uopće nisi siromašan, siromaštvo duha je pravo siromaštvo.“

Nepoznati autor

www.bitno.net

Salata od hobotnice

Sastojci: hobotnica otprilike težine 2 kg (za 4 osobe); 2 glavice luka; 6 reznja češnjaka; 1 list lovora; soli po ukusu; maslinovo ulje; ocat; vezića peršina; 2 krumpira; 2 rajčice.

Priprema: Svježu je hobotnicu dobro očistiti i upotrijebiti isti dan. Ako je pripremate koji dan kasnije, hobotnicu treba je odmah očistiti i čuvati u hladnjaku nekoliko dana u pokrivenoj posudi. Smrznutu hobotnicu možete čuvati u zamrzivaču u hermetički zatvorenom pakiranju najviše dva mjeseca. Izvrnuti unutrašnjost hobotnicu na van i odstraniti utrobu, a krakove ne dirati. Vratiti hobotnicu u prvobitni položaj pa odstraniti oči i zube s krakova i oguliti vanjsku opnu, pa dobro oprati pod mlazom tekuće vode. Staviti hobotnicu u lonac s vodom s glavnom prema dnu kako bi krakovi bili okrenuti prema površini. Vodu ne soliti, a kako hobotnica ne bi ostala žilava nakon kuhanja, u lonac dodati jedan pluteni čep, ako se kuha svjež, dok zamrznuta nikad neće biti žilava. Ho-

Slika: www.recepti.hr

botnicu skuhati u vodi s listom lovora, jednom glavicom luka i 2-3 reznja češnjaka najmanje sat vremena, a znat ćete da je kuhana, kad je mekana na sredini glave kod očiju. Hobotnicu izvaditi iz vode, pa je pustiti da se ohladi. Kad je hladna, narezati ju na kockice i kolutiće. Uz ovako pripremljenu hobotnicu, može se dodati i dva kuhana krumpira i rajčica, pa začiniti maslinovim uljem, sitno rezanim češnjakom, lukom, octom po ukusu. www.recepti.hr

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

U	Z	A	Š	A	Š	Č	A	□	I	S	P	A	D
M	A	N	E	T	□	K	R	I	S	T	O	V	A
□	S	T	□	A	K	□	H	G	□	R	T	A	K
S	T	I	S	K	A	T	I	□	N	A	□	N	□
P	U	M	A	□	S	A	V	L	A	D	A	T	I
O	P	O	L	O	□	N	A	D	I	R	□	□	□
M	A	N	□	R	□	E	T	E	□	E	□	□	□
E	T	I	K	A	□	B	I	L	A	N	□	□	□
N	I	T	K	O	□	E	V	A	□	□	□	□	□

Nagrađena: Dubravka Glavašević, Eschborn

28. BIBLIJSKA OLIMPIJADA

Donosimo preostale slike ekipa s Biblijske olimpijade

SARAJEVO

Katolički tjednik pokrenuo portal pod nazivom – Nedjelja.ba

U ponedjeljak, 26. lipnja, u 15 sati s radom je počeo novi portal Katoličkog tjednika www.nedjelja.ba. Portal je u prostorijama Medijskoga centra Vrhbosanske nadbiskupije (MCVN) – Prušćakova 13, Sarajevo – svečano online pustio vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko

Puljić, u nazočnosti djelatnika i uredničkog vijeća Katoličkog tjednika.

Nova internetska platforma koju Katolički tjednik pokreće o 15. obljetnici svoga obnovljenoga rada i 95. godini prvotnoga pokretanja, predstavlja iskorak koji ovaj medij želi učiniti na polju digitalnih tehnologija

s ciljem obogaćenja javnoga prostora katoličkim sadržajem.

Također, dio portala koji je na engleskom jeziku ide za tim da širem, međunarodnom auditoriju predstavi život i djelovanje Katoličke Crkve u BiH.

IKA

povedi narod moj

povedi narod moj,
Gospodine,
s ovih obala

dosta je bilo lutanja

dosta je bilo
traženja radosti
na tuđem pragu

povedi narod moj,
Gospodine,
u zemlju očinsku

gorak je okus kruha
u tuđoj zemlji

povedi narod moj
povedi jednoga jutra
ili jedne večeri
povedi

svijetom lutamo
i sitimo se mrvicama
s tuđega stola

ostavili smo pašnjake i luke
gradove i sela
znoj djedova i očeva muke

povedi narod moj
u zemlju Hrvatsku
u Bosnu i Hercegovinu
i podari mu
mudrosti i radosti

da živi i voli
na svojoj grudi
tamo gdje su naši ljudi

i nađe sebi mir
i svojim potomcima

Adolf Polegubić